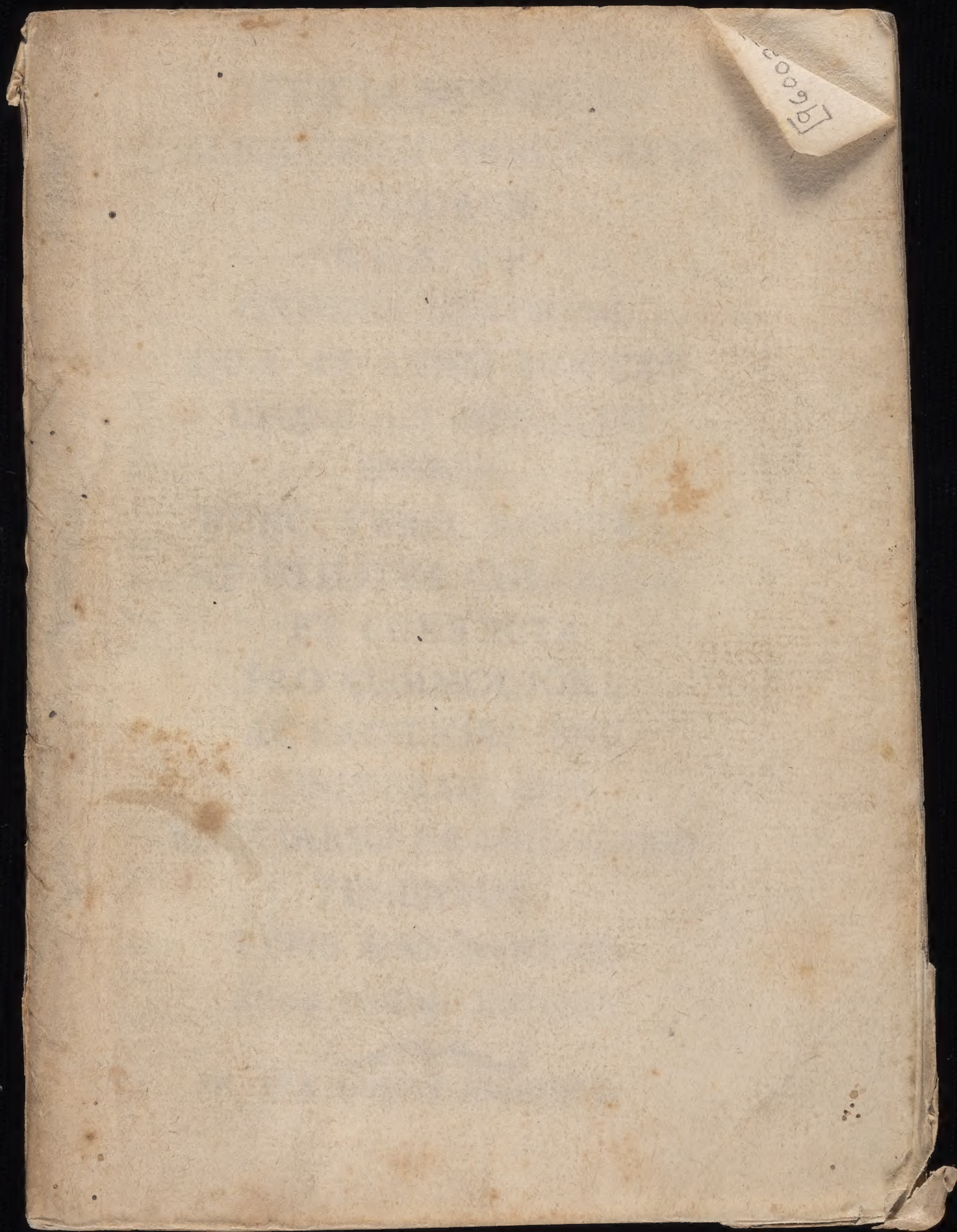
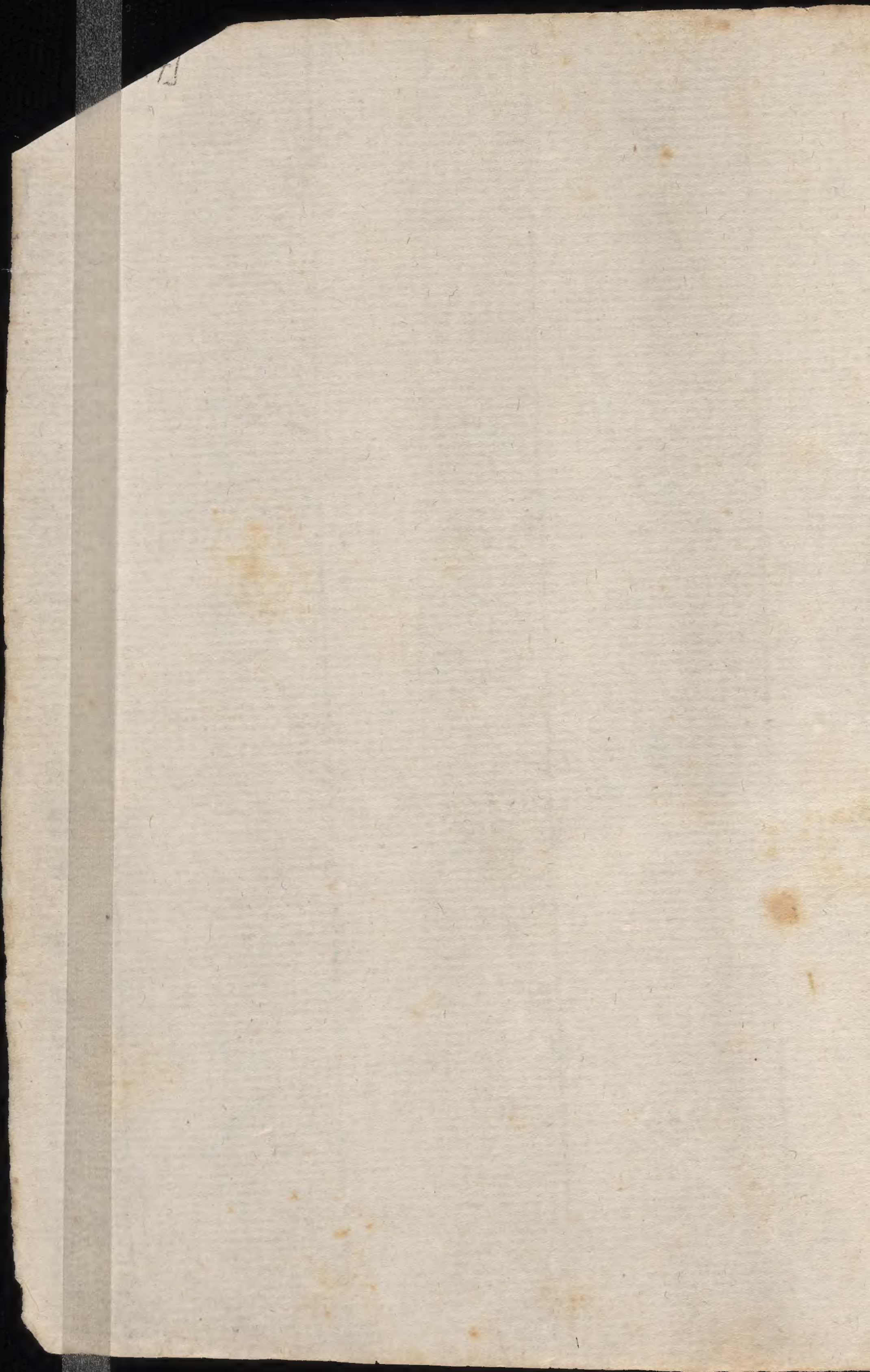

OFFICIA NOVISSIMA
ALIQUORUM SANCTORUM
FILIORUM
S. P. N. S. F.
ORDINIS MINORUM,
QUÆ AB ANNO MDCCXC
USQUE AD MDCCCXII
SPARSA,
NUNC VERO NOVITER
ET UTILITER COLLECTA
ET CORRECTA
PRO COMMODIORI,
AC FACILIORI USU
UNIVERSIS, QUI
BREVIARIO FRANCISCANO
TENENTUR,
TYPIS MANDANTUR.

ANNO DOMINI MDCCCXV.

IN VIA SANCTI DOMINICI.

DIE I. FEBRUARII.

B. Andreæ de Comitibus C. N. P. 1. Ord. dup. maj. omn. de commun. 2. loco præter seq.

ORATIO.

Mentes, et corpora nostra, clementissime Deus, Beati Andreæ Confesoris tui suffragantibus meritis, ab omni malorum spirituum incursione defende, né, quos ad pœnam sibi comites quærunt, eos ad crimen suum faciant errore participes. Per Dóminum, &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Andreas Stephani Filius è Comitum Signiæ clarissimo genere ortus, Inocentii tertii, Gregorii noni, et Alexandri quarti Romanorum Pontificum consanguineus, Anagniæ apud Hernicos in lucem editus fuit. Adhuc adolescens in sortem Domini electus, blandimenta sæculi, et illecebras, quæ pró familiæ amplitudine

sibi deferebantur, aspernatus, Ordini Minorico nomen dedit. Quo suscepto instituto, rigidioris disciplinæ, et altioris perfectionis studiosíssimus, ad Sancti Laurentii Cœnobium â Sancto Francisco in Latio prope castrum pilei fundatum se contulit. Ibidem in clivosi Apennini latere horridam speluncam nactus, quæ Andream, prægrandis staturæ virum, non nisi curvum, aut genibus positis excíperet, durissimam vitæ rationem inivit. Eo siquidem tenebatur excruciandi corporis desiderio, ut vestigia, et particulæ cilicii, quo martyrio jugiter utebatur, post quadringentos viginti annos, nudis adhuc, aridisque costis tenaciter inhærentes comperta fuerint. Tu autem.

℟. Honestum.

LECLIO V.

Accesit quoque bellum, quod continenter cum Dæmonibus gessit, qui, ut famulum Dei ex illis latebris advocarent, omnia plané conati sunt. Verúm Andreas, divino fretus auxilio, signo

Crucis in marmore insculpto, conatus omnes, et astus inimicorum elusit. Qua propter ad Spiritus immundos effugandos præcipuâ potestate donatus est: omnibusque ex incursu dæmoniaco laborantibus adjutor factus, et Protector. Nihilo tamen minus, quám de se humiliter, demisséque sentiret potissimúm apparuit, cum á Bonifacio octavo, ejus ex sorore nepote, in sacrum Cardinalium Collegium cooptatus est; veritus enim, né á vita cum Christo abscondita sejungeretur, auctæ suæ dignitatis nuntium illico remisit, et amplisimum honoris gradum constantissimé recusavit. Quod Bonifacio tám accidit inopinatum, atque mirabile, ut si foret Avunculo superstes, eumdem á se inter Cœlites renuntiatum iri affirmaverit. Tu autem.
℟. Amavit.

LECTIO VI.

Ingenio autem præditus ad studia litterarum aptissimo, tam egregiam doctrinæ laudem promeritus est, ut vir et moribus, et vitâ insignis, omni litteratura

sua ætate nobilissimus fuerit appellatus. Sanctissimæ Dei Genitricis laudes præstanti in libro de Partu Virginis complexus est: qui, etsi temporum injuria deperiit; testimonio tamen Doctorum virorum summopere commendatur. Neque declarantia ipsius sanctimoniam miracula defuere. Denique meritis cumulatus, Cœlo, quám terra dignior, migravít ad Dominum Kalendis Februarii, anno salutis millesimo tercentesimo secundo. Corpus frequentia populorum, et expulsione Dæmonum celebratum in eodem Templo Sancti Laurentii apud Minoritas Conventuales adspectabile colitur. Quem religiosum, et perveterem cultum Innocentius tertius decimus, ex eadem familia progenitus, et Maiorum suorum æmulator eximius decreto solemni firmavit. Tu autem.

℟. Iste homo.

DIE XXV. FEBRUARII.

B. Sebastiani ab Aparitio dup. omnia de com. C. N. P. 2. loc. præt. seq.

ORATIO.

Deus, qui B. Sebastianum Confesso-

rem tuum in simplicitate cordis ambulare fecisti, ac cœlestibus donis cumulasti: concede propitius, ut ejus intercessione, et puris mentibus tibi servire, et gratiæ tuæ munera consequi valeamus. Per Dominum, &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Sebastianus Gudinæ Galleciæ Oppidi Diœcesis Aurixiensis ex honesta stirpe in Hispania ortum habuit. Ab infantia pié educatus, ac puer pascendis gregibus deditus nihil puerile gessit in opere, statimque apparuit, eum ad magnum aliquid portendendum peculiari Dei providentia fuisse præservatum; nam, ut constanti fertur fama, cum duodennis ex lue contagiosa læthaliter decumberet, et solus in semidiruto tugurio esset derelictus, morsu lupi é nemore erumpentis, qui leniter tumorem perrupit, pusque virulentum plané abstersit, á Matre illuc redeunte mirabiliter repertus fuit sanatus. Pueritia domi probé transacta, adolescens é paterno solo egressus, Salmanticam secessit, ibique alieno ser-

vitio mancipatur: tum rei agrariæ alibi addictus, ut Parentum inopiam sublevaret, varia hinc inde expertus est discrimina, in iisque ter mulieres ejus Virginitati insidiantes invicté rejecisse perhibetur. Hisce veró periculis valdé commotus, in novam Hispaniam, quó Evangelica Fides nuper fuerat invecta, proficisci in animum sibi induxit, navimque conscendens cum aliis sociis, quorum convicia æquanimiter in itinere tulit, prospera tandem navigatione confecta, primó Angelopolim, deinde Mexicum appulit. Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Egregiæ charitatis ejus in Proximum illico cœpit Mexici præbere argumenta. Cúm enim ibi novo opificio construendi plaustra, arduoque labori aperiendi vias rectas per impervias sylvas, præsertim eam, quæ é Mexico ducit ad Zacatecam, totum se daret, pingues opes, quas inde sibi comparabat, in Viduis, et Orphanis alendis, honestis puellis do-

tandis, aliisque hujus generis misericordiæ operibus impendebat. Quocirca hominem multo ære alieno gravatum, atque ideo á Lictoribus captum, toto debito generosé soluto, é vestigio ab eorum manibus liberavit. Hinc tantam Virtutis opinionem adeptus fuit, ut etiam ab Indis, ingenita ferocitate deposita, obsequium sibi, et famulatum præstari mereretur. Nuptias, quas olim modesté abnuerat, postmodum inire decrevit. Itaque bis Matrimonium cum honestis Virginibus contraxit, quas tamen, iisdem consentientibus, intactas reliquit. Quare Dæmon variis modis eum est agressus: nunc fœda spectra ferocis Tauri, trucisque Mauri ei objiciens: nunc venustæ mulieris impudicé gestientis formam induens: sed vir Dei signo Crucis cuncta hostis molimina vicit. Postrema Conjuge defuncta, Ordini Seraphico adscribi petiit, ac Monialibus S. Claræ cunctis opibus relictis, voti sui compos jam septuagenarius in statu laici effici meruit. Tu autem.

℟. Amavit.

LECTIO VI.

Solemnibus votis Deo nuncupatis, in omni virtutum genere mirificé enituit. Summa eí inerat simplicitas, animi candor, mansuetudo, obedientia, paupertas, in adversis item tolerandis eximia patientia. Temperans adeo fuit, et fortis, ut præter prolixa jejunia, et corporis afflictationes, noctes insomnes sæpe traduxerit; dignus propterea, cui, ut fertur, esurienti in deserto, et omni humana ope destituto, Angeli cibaria ministrarint, lassitudine confectum recrearint, dormientem cœlesti splendore circumfulserint; itinerantem á pluvia, et nivibus defenderint; ex via devium, in rectum tramitem deduxerint, deque uno in alium locum transtulerint. Futuros eventus quoque prænovit, secreta item cœlestia, et cordium arcana penetravit, et in ferociores belluas absolutum semper exercuit dominium. Eucharistiæ Sacramentum, quod in extremo morbo ex vomitu præpeditus sumere non poterat, ad se deferri poposcit, et humi stractus, lachrimisque perfusus inenarrabili animi

sensu coluit. Senio tandem confectus, prope centenarius ultimum diem placidissimé Angelopoli clausit. Post mortem corpus ejus, quod ex pœnitentia attritum, squallidumque erat, statim formosam induit speciem, suavemque spíravit odorem. Virtutibus denique, et miraculis clarus á Pio sexto Pont. Max. in Beatorum cætum solemniter est relatus. Tu autem.

℞. Iste homo.

DIE XXVIII. FEBRUARII.

B. Thomæ á Cora dup: Omnia de com. C. N. P. 1. loco præt. seq.

ORATIO.

Deus, qui B. Thomam tuo amore succensum interiori mortificatione, et eximia in proximum dilectione decorasti; ejus meritis, precibusqu econcede, ut nosmetipsos pro te abnegantes, et charitatis opera jugiter exequentes æterna præmia consequi mereamur. Per Dominum, &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Thomas Coræ in Diœcesi Veliterna piis, honestisque Parentibus natus, vel ab ineunte ætate non obscura dedit futuræ sanctitatis specimina; adhuc enim puerulus tanto morum candore enituit, ut á Civibus suis innocentis ac Sancti Juvenis nomine appellaretur. Defunctis Parentíbus, res domesticas rité disposuit; utque Deo adhæreret intimiús, Fratrum Minorum de Observantia habitum suscepit. Expleto Tirocinio, in quo maximé humilitate refulsit, solemnem emisit professionem. Velitris studiorum gratiâ degens Sacerdotio initiatus est, ibique crebris suspiriis, et magna lacrimarum copia primum Deo obtulit Sacrificium. Interim pervetustum Civitellæ Conventum propé Sublacum in Sacrum recessum éligit. Ad hunc Superiorum venià convolavit. Asperrimum ejusmodi vitæ genus, quod forti animo nedum arripuit, sed et quibusdam postea regulis perfecit, subindeque in alium prope Palumbariæ Oppidum in Sabinis invexit, et variis morbis afflictus vultu semper, et

animo hilaris adamusim implevit, atque alios ad illud idem implendum verbis, atque exemplis roboravit. Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Assiduis Cœnobii laboribus cilicium, privatas flagellationes, aliasque austeritates adjecit, quibus castitatem ad mortem usque illibatam servavit. Eximia ejus in Deiparam Virginem, quam semper, ut Matrem coluit, et in acerbissimam Christi Passionem pietas fuit; singularis veró erga Eucharistiæ Sacramentum veneratio, ardensque charitas, quam Deus signis comprobasse, fama est. Intereá se peccatorem, ineptumque hominem reputans, viliora quæque Cœnobii munia obire solemne habuit. Injurias factis, nedum verbis, illatas æquissimé pertulit. Seraphicæ Paupertatis amantissimus arcto rerum usu contentus fuit: ad hunc Fratres hortabatur, et quidquid hujus integritatem, vel minimúm lædere videretur, á præfatis Conventibus eliminavit. Ipsas quoque sponte oblatas ele-

emosinas largitoribus, ut superfluas, identidem remisit. Erga omnes tamen comes, et benignus pauperibus, atque iis, qui ad ipsum, vel consilii, vel spiritualium exercitiorum causa confluebant, necessaria cuncta suppeditabat, spe firmissima uni Deo innixus, qui propterea annonam haud raró multiplicasse, atque inopinatis aliis auxiliis opportuné providisse fertur. Tu autem.

℟. Amavit.

LECTIO VI.

Dei amore, et proximorum exæstuans ad Sinenses pergere proposuerat, ut Catholicam fidem prædicaret, pro qua etiam vitam profundere peroptabat; sed cognita adversa Dei voluntate, in Sublacensi, finitimisque locis paratâ sibi á Domino vineâ lætus permansit. Ut infirmis opem ferret, neque tibiarum dolor, neque intempestæ noctes, neque viarum asperitas, neque pluvia, aut glacies ardentissimam ejusdem charitatem detinere poterant. In excipiendis domi, forisque Confessionibus, integros dies, et etiam noctis par-

tem, sæpe jejunus, ob istarum multitudinem transegit: Peccatores, obduratos præsertim, et gravi delictorum sarcina oppressos paterno amplectebatur affectu, et de eorum resipiscentia summopere gaudens, ad contritionem singulari gratia, et lacrimas excitabat: Deoque reconciliatos in viam salutis mirificé dirigebat. Prophetiæ, et scrutationis cordium donis claruisse perhibetur. Oppida, et Castella Sublacensis Diœcesis, et huic finitima concursans, Coram Patriam suam persæpe petens, talis ubique fiebat Populorum commotio, morumque reformatio, ut meritó novus illius regionis Apostolus haberetur, et dici posset. Summis tandem laboribus pro Dei gloria amplificanda exantlatis, in præfato Civitellæ Conventu ultima infirmitate correptus fuit: hinc Sacramentis Ecclesiæ receptis, et supernis charismatibus recreatus mortem justorum obivit tertio Idus Januarii anno 1729. ætatis suæ quarto, et septuagesimo. Ejus sanctitatem miracula comprobarunt, quibus rité cognitis

Pius VI. Pont. Max. Beatorum fastis solemniter adscripsit. Tu autem.
℟. Honestum.

DIE I. MARTII.

B. Mathiæ de Nazaræis V. 2. O. dup. Omn. de comm. V. 1. loc. præt. seq.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, qui beatam Mathiam Virginem tuam ad tibi casté, et pié serviendum uberibus donis attraxisti; ejus, quæsumus, intercessione concede, ut casto corde tibi adhærentés æternam gloriæ coronam consequi mereamur. Qui vivis, et regnas &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Mathias de Nazaræis Mathelicæ in Piceno nobilibus, piisque Parentibus orta pueritiam ita transegit, ut diluculo cœlesti Sponso perpetuó famulari deliberaverit. Itaque splendidas nuptias á Pa-

tre oblatas constantissimé recusans, clam domo aufugiens, ad monasterium Sanctæ Mariæ Magdalenæ convolavit, ubi comam sibi ipsa tondens, claustralem vitam solemniter professa est. Quas in corde suo ascensiones ad Christum disposuerat, brevi auxit adeo, ac perfecit, ut omnibus Consororibus admirationi foret, atque exemplo; quo factum est, ut mortuæ Abbatissæ Consobrinæ suæ omnium voto, reluctans præ humilitate, Episcopo Camerinensi gratulante, ac probante, Monasterii Præses fuerit subrogata, quod munus ad annos quadraginta sanctissimé administravit. Dignitatis honore nihil commota, ita præfuit semper, ut subjectæ Sorores ejus voluntati nunquam repugnaverint. Tu autem.

℟. Propter veritatem.

LECTIO V.

Prudentiæ cæterarum simul virtutum singulare prorsus, ac perfectissimum exercitium conjunxit. Paupertatem ita coluit, ut Patris hæreditatem sibi delatam

partim Monasterio, et ejus Ecclesiæ, quam á fundamentis excitavit, nihil sibi relicto, attribuerit. Ut castitatem incontaminatam servaret, carnis mortificationem sub initium tyrocinii susceptam nunquam dimisit. Quotidianum pené servavit jejunium pane tantúm, et aqua utens, cilicia induit asperrima, flagella ad sanguinis effusionem, vigilias ad integras feré noctes protraxit, ut Deo per orationem arctiús adhæreret; in qua cum sacratissimam Passionem Christi mente recoleret, divini amoris igne adeó inardescebat cor ejus, ut vel profusissimas lacrimas funderet, vel in dulcissimas extases rapta consisteret. Tu autem.

℟. Dilexisti.

LECTIO VI.

Virtutibus emicans, donis etiam Prophetiæ, ac Miraculorum enituit; quorum odor, ac fama omnium animos ita pervasit, ut plurimi vel consilii, vel auxilii causa continuó ad eam confugerent; ipsa veró humilitatem ita coluit semper, ut viliora Monasterii officia obire ges-

tiret. Tandem vicinæ mortis conscia, die horaque illius prænuntiatâ, enixé Sororibus commendans custodiam castitatis, paupertatis, obedientiæ, mutuamque dilectionem, ac concordiam, luce circumfusa spiritum emisit die Sanctis Innocentibus sacra, anno millesimo tercentesimo. Corpus inter Populi lacrimas, ac laudes in Ecclesia Monasterii tumulatum, ob prodigia, quæ fiebant, paulo post in Arcâ ligneâ, mox lapideâ reconditum, sub Altari Sanctæ Cæciliæ collocatum est, ubi fidelium venerationi, ac cultui patet. Hunc in dies auctum, ac latius propagatum ob crebra Miracula, et sanguineum sudorem, quem ab eo dímanare pluries, ac juridicé compertum est, Clemens Decimus Tertius Pontifex Maximus confirmavit, concesso in ejus honorem Officio, ac Missa: Pius veró Sextus probatis Oratione, ac Lectionibus propriis ampliavit. Tu autem.

℟. Afferentur.

DIE V. MARTII.

B. Joannis Josephi á Cruce Discalceati. Omn. de Com. C. N. P. 1. loc. præt. seq.

ORATIO.

Deus, qui B. Joannem Josephum Confessorem tuum per arduas paupertatis, humilitatis, et patientiæ vias Cœlesti gloria sublimasti. da nobis, quæsumus, ut carne mortificati ejus imitemur exempla, et gaudiis perfruamur æternis. Per Dominum nostrum, &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Isclæ Regni Neapolis in Urbe apud Ænatiam Insulam Parentibus nobilitate sanguinis, morumque probitate præstantibus ortus est B. Joannes Josephus de Cruce. Christianæ pietatis semina, quæ in ejus animam, supernis benedictionibus præventam cum lacte instillaverant, fructus mox uberrimos adtulerunt. Tenerrima adhuc ætate, nedum á nugis puerilibus abhorruit, sed virtutes exco-

lere cœpit illustriores, silentii potissimúm, mortificationis, Mundi, suique ipsius abnegationis, quas assiduo Orationis studio confovebat. Deiparæ cultum, quem ad obitum usque in dies auxit, interea temporis adripuit; Dominicæque Passionis, et Eucharistiæ Misteria affectu peculiari prosequebatur. S. Petri de Alcantara Institutum, quod Joannes de S. Bernardo ex Hispanis Excalceatis, Clemente nono adprobante, nuperrimé in Italiam invexerat, divino afflante Numine, anno vitæ suæ sextodecimo amplexus est Italorum primus. Seraphico Patriarcha, fidissimoque ejus Alumno Petro de Alcantara in ipso tirocinio sibi ad imitandum propositis; mirum quám perfecté pœnitentiam hujus, et contemplationem; humilitatem illius ac paupertatem jam túm fuerit adsecutus. Tu autem.

℟ Honestum.

LECTIO V.

Tertio vix decurso á solemni Professione sua anno, Pedemontani Aliphæ

Cœnobii fundationi destinatur, quod ejus opera exiguum adeo evasit, ut alterius, quod olim in Pedroso Extremaduræ S. Petrus de Alcantara Clericus ipse quoque excitaverat, imaginem simillimam referret. Sacerdotio ex obedientia inauguratus, Disciplinis Moralibus, quas nunquam perdidicerat, improvisó excultus visus est. Superiorum venia, non longe ab eo Cœnobio, Sacram Eremum extruere adgressus subter excelsi montis dejuctu, ut absolveretur quám citissimé, ligna, lapides, calcem humeris suis mordaci lorica contectis exportabat; ita ut per calcanea cruor ubertim in terram deflueret. Fratrum rogatu leges quasdam pro Sacro illo Recessu peculiares condidit, dignas, quæ á Sede Apostolica confirmarentur. Novitiorum regimini præpositus, eorum ad vitam regularem componere mores eo profectu enixus est, ut illorum aliqui sanctitatis, et miraculorum fama inclaruerint. Verúm cum Clemens Papa undecimus, sæculi hujus decimi octavi initio Fratres Italos excalceatos ab Hispanis in Regno Neapolis sejunxisset, illique nulla regiminis forma potirentur,

ab eodem Pontifice, obsistente licet humani generis hoste, Provinciæ Neapolitanæ S. Petri de Alcantara nuncupatæ erectionem obtinuit. Tu autem.

℟. Amavit.

LECTIO VI.

Primus novæ istiusmodi Provinciæ Minister, regimen, quod abdicaverat, Sacræ Congregationis Episcoporum, et Regularium jussu adsumere coactus, difficile relatu est, quot, qualesque calumnias Dei famulo devorare opus fuerit, ut Italicam Excalceatorum Fratrum Familiam constabiliret. Rebus compositis, eó sese totum convertit, ut duplex ille Petri de Alcantara Contemplationis, et Pœnitentiæ Spiritus altas inter suos radices ageret; Quos præclarissimis Virtutum exemplis anteibat, humilitate imprimis: rigidaque claustralis Disciplinæ custodia. Paupertate, et Abstinentia enituit admirabili. Unicum ad nudam carnem sexaginta quatuor annis habitum adhibuit; perque viginti quatuor annos, priscorum Eremicolarum ritu, pane tantúm, ac ſtuc-

tibus victitavit; Quod edulii genus ex obedientia in nauseosum commutavit ferculum. Flagellis asperrimis, ciliciis, et Cruce ferrea, acutis instructa claviculis, corpus suum dilaniabat. Illud etiam de eo fertur, quód creberrimas inter orandum exstases passus est, quódque raptibus, prophetia, miraculis, aliisque hujusmodi supernaturalibus donis vivens claruerit. Denique zelo animarum absumptus, octogenarius, apopletico morbo correptus, tertio Nonas Martias in osculo Domini obdormivit in Cœnobio S. Luciæ montis urbis Neapolis anno septingentesimo trigesimo quarto supra millesimum. Eundem novis miraculis coruscantem anno ab illius decessu quinquagesimo sexto Pius sextus Pontifex Maximus Beatorum albo recensuit. Tu autem.

℟. Iste homo.

DIE XIV. MARTII.

B. Petri de Treya, vel Montiunculo dup. omn. de com. C. N. P. mut. 3. ℣.

ORATIO.

Deus, qui Beatum Petrum Confessorem tuum cœlestibus donis cumulasti: præsta, quæsumus, ut ejus patrocinio gaudeamus in terris, et gloriæ consortio perfruamur in Cœlis. Per Dominum, &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Petrus á Montiunculo Trejæ in Picéno piis Parentibus natus, perfectionis percupidus Religioni á Sancto Francisco nuper fundatæ nomen dedit. Tyrocinio laudabiliter emenso, votisque nuncupatis, cum in Regulari observantia, virtutum studio, humanisque scientiis multúm profecisset, verbi Dei præco renunciatus est; quod munus ferventissimé cum animarum lucro aliquandiu obivit. Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

In Forani Cœnobio Beati Conradi ab Ofida, cum quo familiaritatem, et spi-

ritus comunicationem inierat, eximiam pietatem, ac spiritus fervorem æmulatus est. Orationi, rerum cœlestium contemplationi assiduus, vigiliis, aliisque cruciatibus corpus affligens, Christum pro nobis pas um jugi meditatione recolebat; hinc die quadam coram ejus Imagine orans, in extasim raptus visus est. Sanctum Michaelem Archangelum tanto prosequebatur devotionis affectu, ut ejus præsentia, et alloquio recreari meruerit. Cœlesti Beatæ Mariæ Virginis, Sancti Joannis Evangelistæ, suique Patriarchæ Francisci apparitione dignatus, ea tamen erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputaret. Tu autem.

℞. Amavit.

LECTIO VI.

Cum in Siroli Cœnobium venisset, non ita multo post virtutibus, meritisque decorus ad Cœlum evolavit. Sanctitate, et miraculorum gloria celebratissimus Beatorum cultum obtinuit. Ejus Corpus ad Aram Sacelli Sanctissimi Crucifixi prius depositum, mox ad alterum

Beatissimæ Virginis in Ecclesia Sancti Francisci translatum, magna semper in veneratione fuit. Quamobrem Pius Sextus Pontifex Maximus tertio idus Septembris anni millesimi septingentesimi nonagesimi tertii, ut de eo Officium, ac Missa celebrari, ac recitari posset, indulsit. Tu autem.

℟. Iste homo.

DIE XVI. MARTII.

B. Petri Senensis dict. Pectinar. 3. Ord. dup. omn. de com. C. N. P. mut. 3. ℣.

ORATIO.

Mentis nostræ, quæsumus, Domine, superbiam Sanctæ humilitatis spiritu deprime, qui cœlestibus illustrationibus Beati Petri Confessoris tui humilitatem mirabiliter sublimasti. Per Dominum &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Petrus Senensis, una cum uxore pudicé vitam degens, ex pectinum opifi-

cio, quod Senis didicit, et usque ad Senectutem exercuit, Pectinarii cognomen accepit. Humilitatis spiritu, abjectis vanis vestimentis, Tertii Ordinis institutum amplexus est. Mortua interim uxore, ex qua nullam susceperat prolem, venditis omnibus, datisque pauperibus, ad pietatis normam impensiús animum excolere cœpit. Hinc assidué celebre Nosocomium Sanctæ Mariæ de Scala invisens, orationi vacans, et excubans, aut in S. Dominici Templo, aut in Ecclesia Deiparæ Urbis Senarum præcipua, miré aliquando intellexit, quam bené Seraphicus vir Franciscus Christi Crucifixi vestigia fuerit secutus. Ex quo factum est, ut deinceps apud Fratres S. Francisci Senis perpetuó vixerit, ubi Cœlitum fruebatur deliciis, et contra Dæmonum artes triumphabat. Tu autem. ℟. Honestum.

LECTIO V.

In rerum cœlestium meditatione tanto charitatis Dei igne interiús exardescebat, ut etiam exteriús lux circumfusa cerne-

retur. Quapropter fama virtutis ejus ita increvit, ut Sanctus omnium, qui eum agnoscebant, judicio, meritó appellaretur. At ipse parvipendens, aliena maximi faciens, humilitatem, veluti vitæ christianæ decus, et perfectionis fundamentum coluit, ac omnia tegens silentio, etiam dum pectines venales exponeret, uno verbo pretium dicere solitus erat, et exinde digito labia concludere. Puritatem mentis, et corporis abstinentia assidua, somno brevi, oratione protracta, crebrisque peregrinationibus intemeratam servavit. Labes suæ pueritiæ in charta recensitas, cum aliquando ad locum arboris S. Francisci prope Senas deploratum pergeret, propter lacrimas, quas Christi charitas ab ejus oculis expresserat, Angeli voce intellexit omnia sua peccata plené sibi fuisse remissa. Tu autem.

℟. Amavit.

LECTIO VI.

Quibus virtutibus quanti meriti esset apud Deum, Deus ipse testatus est. Nam secreta cordium penetravit, mortuum

puerum excitavit, ejusque patrem ab illiaco morbo sanavit. Mapheum Civem Senensem dolore capitis laborantem signo Crucis liberavit. Multa prædixit, quorum veritatem probavit eventus. Plurima etiam salutaribus monitis docuit, atque scripsit: in quibus scientia Sanctorum reperitur, et arcana Proverbiorum elucent. Unde celebre factum est nomen ejus apud Senenses, qui in maximis Reipublicæ rebus nihil prius agebant, quám Petri sententiam agnoscerent. Ejus consiliis usus est splendidissimum Senarum decus Beatus Ambrosius Sansedonius, quem consuetudine sancta sibi Petrus devinxerat. Denique labente anno millesimo ducentesimo octogesimo nono, magnis cumulatus meritis, et Ecclesiæ Sacramentis rité munitus, apud eosdem Fratres obiit pridie Nonas Decembris. Ejus corpus in Æde Sancti Francisci tumulatum, Reipublicæ Senensís sumptu nobili Sepulchro decoratum est, quod Deus innumeris miraculis gloriosum reddidit. Unde publico Decreto annuam ipsius memoriam Senatus, Populique interventu celebrandam Senenses statuerunt, atque

etiam nunc quotannis pia oblatione celebrant. Insignem Petri Sanctitatem Pius Secundus Pontifex Maximus oratione habita in Senensi Basilica declaravit, et Pius Septimus anno millesimo octingentesimo secundo ejus Festum cum Officio, et Missa recolendum indulsit. Tu autem.

℟. Iste homo.

DIE XVIII. MARTII.

B. Salvatoris ab Horta dupl. Omnia de Comm. C. N. P. 2. loc.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnipotens Deus, ut Beati Salvatoris Confessoris tui memoriam recolentes, ipsius intercessione á cunctis malis liberemur in terris, et ad gaudia sempiterna pervenire mereamur in cœlis. Per Dominum, &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Salvator ex longo incolatu in Conventu Hortæ Diœcesis Dertusanæ ab Hor-

ta dictus, in oppido Sanctæ Columbæ Farnesiæ Gerundensis Diœcesis ex humilibus, at piis parentibus natus est. Iis adhuc puer orbatus, prius in gregis custodiam, mox in sutoriam artem Barcinone incumbens, ita mores suos composuit, ut omnium in se oculos converterit. Viginti annos natus, divino afflante Spiritu, in Conventu Sanctæ Mariæ á Jesu extra mænia Civitatis ejusdem Sancti Francisci Ordini nomen dedit, et solemnia vota nuncupavit. Coquinæ curatori in socium datus, in summa simplicitate, ac humilitate laboriosi, abjectique officii munera obivit, brevique eximiæ perfectionis præclara dedit indicia; miraculis etiam jam tum coruscans, ita ut Fratres arbitrarentur futurum, ut aliquando Ordinem eximia sanctitate illustraret. Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Perfectioris vitæ cupidus ad Conventum Sanctæ Mariæ á Jesu apud Dertusam, inde ad solitarium Sanctæ Mariæ Ange-

lorum Hortæ, in quo regularis observantia maximé florebat, perrexit; mox ad alterum Reusii, atque iterum Barcinonam contendit, ubi omnium virtutum genere excelluit. Obedientiam prætulit singularem, paupertatem ita coluit, ut necessariis etiam carere gestiret; castitatem illibatam servavit, et carnis macerationi ita studuit, ut jugiter flagello se cæderet, et nudis semper pedibus incederet, cilícia, vilemque tunicam indueret, rigidissima, ac feré quotidiana jejunia servaret; humi. vel super nudam tabulam brevissimum caperet somnum, ut orationi, rerumque cœlestium meditationi diutiús vacaret. Tu autem.

℟. Amavit.

LECTIO VI.

Sanctitatem ejus illustravlt Deus singulari miraculorum dono; nam signo Crucis, et aquæ lustralis aspersione cæcos illuminavit, claudorum gressus firmavit, mutorum linguas solvit, surdorumque aures aperuit; cordium occulta quan-

doque manifestavit, futura prædixit, Beatissimæ Virginis, ac Sancti Pauli Apostoli, quos precipua devotione prosequebatur, visionibus frui meruit. Quamobrem tanta apud omnes sanctitatis ejus fama invaluit, ut é longinquis etiam regionibus turmátim homines, ægri præcipué, ut sanarentur, ad ipsum confluerent. Demum in Sardiniam navigare jussus, sui obitus certior factus, nunquam in virtutis cultu ferventior visus fuit: gravissimé tandem ægrotans, Ecclesiæ Sacramentis devotissimé susceptis, Crucifixi imaginem complexus, suavia cum Christo, et Beatissima Virgine colloquia miscens, Calaris obdormivit in Domino anno millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, die decimo octavo Martii, statimque publica veneratione coli cœpit; quam semper constantem, et in dies auctam Clemens undecimus Pontifex Maximus confirmavit. Tu autem.

℟. Iste homo.

DIE XXIII. MARTII.

B. Matthæi de Agrigento dup. omn. de Comm. C. P. 2. loc. præt. seq.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, interveniente beato Matthæo Confessore tuo, atque Pontifice; ut sicut ipse sanctissimi nominis Filii tui Jesu amore flagravit, ita nos eodem accensi, studeamus calcare terrena, et amare cœlestia: Qui tecum &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Matthæus Agrigenti in Sicília piis, honestísque paréntibus natus, Deique amore præventus, pueritia, ac adolescentia summa morum pietate transacta, paternis valedicens ópibus, ac mundi spretis illecebris, ut Deo ad majora vocansi sese intimiús conjungeret, apud Minores Conventuales inter Clericos connumeratus est. Vota jam solemnia professus, Hispaniam, ut sacris, humanisque disciplinis imbueretur, ex obedientia petiit, ubi se totum pietatis operibus, et excolendis virtutibus dedit. Altioris inde perfectionis studio, ac sancti Ber-

nardini Senensis fama commotus, rigidius Fratrum de Observantia institutum amplexatus; ac inter ipsius Bernardini Socios adscitus. Italiam feré totam perlustravit, et in nomine Jesu, quod jugiter præseferebat, labescentem ubique pietatem ópere, ac prædicatione restituit, Domino sermonem confirmante sequentibus signis. Regularem Observantiam per Hispaniam restauravit, ac in Sicília plurimúm promovit. Deiparam Virginem summo prosequebatur amore, ac suavissimi Jesu nominis inter Siculos præsertim adeo strenuus assertor factus est, ut ubique domorum frontibus affixum cerneretur. Plurima præsertim in Sicilia ejus ópera constructa sunt Monasteria, annuentibus Martino Quinto, ac Eugenio Quarto Pontificibus, in Jesu nominis, Deiparæque honorem Sanctæ Mariæ á Jesu appellata. Tu autem.

℟. Invéni David.

LECTIO V.

Agrigentino Episcopo vita functo, invitus licét, unanimi civium consensu,

plaudente Alphonso Aragoniæ Rege, Eugenioque Quarto, Agrigentiæ Ecclesiæ præficitur. Episcopus ordinatus omni sané virtutum laude, utí lucerna super candelabrum posita, coruscans, se totum Ecclesiasticæ disciplinæ restaurandæ ímpendit. Per summam calumniam apud Eugenium accusatus, Deo sic permittente, ut tanquam aurum in fornace, ejus probaretur constantia, Romam ab objectis se purgaturus sceleribus adiit, ibique á Summo Pontifice innocens declaratus, suæ est restitutus Ecclesiæ, cujus regimen pauló post sponte dimisit. Panormum reversus á Conventualibus ea in urbe degentibus peramanter exceptus, aliquantisper apud eos est commoratus, donec Observantiæ Vicario Provinciali agente, ad suos reversus est. Tu autem.

℟. Posui adjutorium.

LECTIO VI.

Aliquot ibi annis pié, sanctéque transactis, laboribus fractus, ac adversa valetudine afflictus, Superiorum jussu ad Conventuales denuó est deportatus; ac

tandem senio, morboque confectus ad cœlum evolavit. Illius cadaver ab ejus Fratribus vindicatum in Cœnobium Sanctæ Mariæ de Jesu illatum est non sine prodigiis, in quibus illud insigne, quód evecto in Cœnobii templum feretro, emortuus licet medium se erexerit, et junctis deinde manibus Eucharistiam adorans, rursus decubuerit magno adstantium stupore. Miraculorum gloria in vita, et post mortem celebris, ac spiritu prophetico, et sanctitatis laude clarus, statim uti sanctus cœpit ab hominibus honorari. Quem cultum ab immemorabili tempore præstitum Clemens Decimus tertius ratum habuit, festumque diem Ecclesiastico Officio celebrari indulsit, ac tandem Pius Papa Septimus lectiones proprias in ejus Officio recitari concessit. Tu autem

℟. Iste est, qui ante Deum.

DIE XVIII. APRILIS.

B. Andreæ Hibernon. *Discalceati dupl. Omn. de comm. C. N. P. præt. seq.*

ORATIO.

Deus, qui Beatum Andream Confessorem tuum admirabilis innocentiæ, et contemplationis munere decorasti: ejus nobis precibus concede, ut inter mundi illecebras, et periculá tibi uni toto corde adhærere valeamus. Per Dominum nosttum, &c,

IN II NOCT. LECTIO IV.

Andreas Hibernonius ex antiquo, et nobili Catholicorum novæ Carthaginis genere ortus Vergiliæ, quæ nunc Murcia dicitur, natus est, et in Cathedrali Templo sacro Baptismatis fonte regeneratus fuit. Pueritiam Alcantarillæ, adolescentiam veró Valentiæ apud Avunculum mirâ innocentia traduxit, quam ad mortem usque nullo gravi flagitio fœdasse perhibetur. Murciam Valentiâ redux cum in Latrones incidisset, qui eum pecuniâ omni spoliarunt, hoc eventu rerum humanarum labilitatem agnocens, annos natus viginti duos Ordini Minorum S. Francisci nomen dare decrevit;

certâ spe confisus Cœlestes in eo Thesauros fore consequuturum. Voti compos factus, et inter Laicos adscriptus, tanta alacritate novam á S. Petro de Alcantara institutam reformationem aggressus est in Cœnobio Ilicitano, ut Charitatis fetvore, votorum implemento, Constitutionum observantiâ, mortificationis studio religiosissimis Fratribus ad virtutem, pietatemque exemplo fuerit, ac incitamento. Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Quám veró in seipsum asper, et rigidus, tantó magis in alios suavis, et benignus, omnium prestó erat necessitatibus, quas præ venire satagebat. Ut sodalium onera levaret, impositis sibi muneribus diligentissimé functus, illorum sibi Officia deposcebat, eóque cupidiús, ac libentiús, quó graviora illa erant, atque viliora. Cœlesti eruditus scientia, de Catholicæ Religionis mysteriis tam dissertè loquebatur, ut vel ipsi sapientes in admirationem raperentur. Eximia prædi-

tus charitate, verbo, et exemplo, nedum perditos Christianos, sed et ipsos Infideles Mauros, quorum plures in Hispania erant reliqui, Deo lucrifacere studebat. Purgantes animas effusis assidué precibus, ac indulgentiis, quibus lucrandis totus incubuit, aliisque modis juvare curabat. Horas subripiebat somno, ut orationi vacaret, in qua tanta spiritus perfundebatur dulcedine, ut sæpissimé in extasim raptus, diu permaneret immotus. Hoc illi contingebat præcipué, cum oraret, vel ante Imaginem Immaculatæ Virginis, quam tenerrimo prosequebatur affectu, vel ante Sanctissimam Eucharistiam, cujus cultum impensé promovit, vel cum mente recoleret acerbissimam Christi Passionem, in cujus meditatione, non absque suavi lacrimarum effluvio diutissimé perseverabat. Tu autem.

℟. Amavit,

LECTIO VI.

Prophetiæ, et miraculorum dono auctus Andreas, futura præmonuit, sanitatem restituit, annonam multiplicavit,

unde celebre nomen obtinuit. S. Paschalis Baylon, Venerabilis Joannes de Rivera Archiepiscopus Valentinus ejus virtutum clarissimi præcones fuere; ipse solus erat, qui humiliter de se, demisséque sentiret. Ordinis Præsides tanti Viri sanctitate permoti, Murciam, Valentiam, Gandiam eum miserunt, ut eas in Urbes Minoritici Instituti Reformationem, vel aggrederetur, vel jam inchoatam foveret, atque perficeret. Annum agens sexagesimum octavum, pleuritide correptus, jamque dissolvi cupiens, et esse cum Christo, ita in lectulo mortis jacebat, ut non ampliús ipse, sed in eo Christus vivere videretur. Sacramentis refectus, qua prædixerat die decima octava Aprilis anni millesimi sexcentesimi secundi, placidissimo fine quievit. Ejus mortis vulgato nuntio talis Populorum concursus ad eum videndum, venerandumque factus fuit, ut cultu potiús, quám funere sacrum Corpus elatum videretur. Novis autem accedentibus miraculis, Pius sextus Pontifex Maximus die vigesimo secundo Maii Anni millesimi septingen-

tesimi nonagessimi primi Beatorum honores ei indulsit. Tu autem.

℟. Iste homo.

IN III. NOCT. LECT. VII.

Lectio S. Evangelii secundúm Lucam.

In illo tempore dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum: Et reliqua.

Homilia S. Bonaventuræ Episcopi.

Pusillus grex dicitur respectu multitudinis reproborum hominum. Multi sunt vocati, pauci veró electi. Vel pusillus ratione modicitatis propriæ. Videte vocationem vestram, Fratres, quia non multi sapientes secundúm carnem, non multi potentes. Vel pusillus ratione humilitatis voluntariæ. Vos autem greges mei, homines, estis, et ego Dominus Deus vester. Est enim Deus humilium, et talibus promittit Deus regnum. Sinite parvulos venire ad me, talium est enim regnum Cœlorum. Ideo subdit: quia

complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Placuit dare gratiam. Isaias: Ecce servus meus, suscipiam eum. Placuit dare sapientiam: Abscondisti hæc á sapientibus, et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Placuit dare gloriam æternam, sicut hic: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Tu autem.

℟. Iste est.

LECTIO VIII.

Vendite, quæ possidetis, et date eleemosynam. Sed quia durum est vendere, et dare absque recompensatione, ideo subdit: facite vobis sacculos, qui non veterascunt; et quia ista retributio est opulentissima, quæ est in his sacculis, ideo subdit: Thesaurum non deficientem in Cœlis. Et quód iste thesaurus sit indeficiens, ostendit: quia non potest amitti per fures, non potest corrumpi in se; ideoque addit: quó fur non appropiat, neque tinea corrumpit. Omnia bona mundi triplex interitus tollit: aut enim ex se ipsis veterascunt, aut Dominorum

luxu consumuntur, aut ab extraneis dolo, vi, vel calumnia diripiuntur. Et propterea in terris thesaurus indeficiens non potest haberi. Qui vult ergo indeficientem habere, dispergat in terris, ut abundet in Cœlis. Tu autem.

℟. Sint lumbi.

LECTIO IX.

Non jussit Dominus, ut thesaurum perderemus, sed locum ostendit, quo poneremus. Est autem magna vis facienda, quomodo locetur thesaurus, quia eodem locatur et animus; ideo subjungitur: ubi enim thesaurus vester est, ibi et cor vestrum erit. Si in terra est, cor deorsum est; si in Cœlestibus, in Christo fixum est, necesse est enim, ut quó præcesserit dilectionis thesaurus, illuc et cogitationis sequatur affectus. Thesaurus iste visibilis, et terrestris consistit in pecunia. Sed thesaurus invisibilis consistit in sapientia: Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa. Et nota. quod iste, qui consistit in sapientia, incipit á timore reverentiæ. Divitiæ salutis sa-

pientia, et scientia; timor Domini ipse est thesaurus ejus: proficit autem in studio disciplinæ; Omnis scriba doctus in regno Cœlorum. Conservatur in sanctitate conscientiæ: Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum: Consummatur autem in sublimitate gloriæ: Vade, vende omnia, quæ habes, et da pauperibus, et habebis thesaurum in Cœlo. Et de talibus loquitur hic. Unde pauperibus promittit viaticum refectionis, regnum excellentiæ, et thesaurum abundantiæ, quia pauperes consueverunt esse afflicti, et despecti, et egeni pro nomine Domini nostri Jesu Christi. Tu autem. Te Deum laudamus.

DIE XIX. APRILIS.

B. Conradi ab Asculo. Omn. de Comm. C. N, P. 2. loc. dup. lec. 1. N. S. O-

ORATIO.

Deus, qui Beatum Conradum dolorum Jesu Christi Filii tui jugi meditatione mirabilem effecisti, ejus nobis in-

tercessione concede, ut crucis mortificationem in corpore nostro portare, et vitam consequi mereamur æternam. Per eundem Dominum, &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Conradus Asculi in Piceno nobilibus parentibus Francisco Miliano, et Agnete Saladinia natus; qua futurus esset vitæ sanctitate, matri statim innotuit, quæ illum jejunii tempore, nonnisi semel in die lac sugentem experta est. Is pietatem cum ætate augens, prophetiæ etiam dono adolescens illustratus apparuit; nam ad pedes pueri Hieronymi, qui postea Minorum Familiam universam, tum Catholicam Christi Ecclesiam Nicolai quarti sumpto nomine, gubernavit, sese prosternere in more habuit. Minorum Institutum in Patria professus, ac Perusii doctor renuntiatus, Romæ primúm adlaboravit, deinde in Africam profectus, variisque Libiæ Regionibus peragratis, mansuetudine, virtutum nitore, miraculisque efferas illas gentes lenivit, ac plu-

ra hominum millia Christo lucratus est. Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Romam rediens nudipes, laboribusque attritus magnam sui admirationem injecit Hieronimo tunc Minorum Præsidi, qui pauló post commigraturus Parisios jussu Nicolai Tertii Pontificis Maximi ad componenda inter Francorum, et Castellæ Reges exorta dissidia, Conradum sibi comitem adjungi postulavit, votique compos factus est. Re bene gesta, Conradus iterum in Urbem cum Hieronimo reversus, post biennium in verbi Dei prædicatione transactum, Parisios ad Theologicas disciplinas publicé explicandas rursus migrare jussus est. Quo munere dum summo plausu fungebatur, frequentes etiam ad populum habere conciones, nosocomia, et xenodochia cum ingenti animarum fructu visitare non destitit. Asperrimo præterea vitæ genere usus, virtutibus omnibus, ac Evangelicæ perfectioni vacabat. In Christum

patientem tanto ferebatur amore, ut ejus dolorum particeps fieri quandoque meruerit. Augustissimum veró Trinitatis Misterium ea recolebat fide, ut in ejus nomine Dæmones ejecerit, ac morbos depulerit. Tu autem.

℟. Amavit.

LECTIO VI.

A Nicolao quarto ad Petri Cathedram recéns evecto Romam revocatus, ut in Sacrum Cardinalium Collegium cooptaretur, ubi Asculum pervenit, gravi morbo correptus, Ecclesiæ Sacramentis munitus, die, qua predixerat, decimo tertio Calendas Majas anni millesimi ducentesimi nonagesimi noni, ætatis suæ quinquagesimo quinto, humi, ut petierat, décumbens, spiritum Deo reddidit. Corpus ejus flexibile, et bené olens, triduo inhumatum, deinde Nicolai Pontificis jussu honorificé tumulatum, post annos octóginta duos ad novam Ecclesiam Sancti Francisci translatum est; ubi Miraculis, et perpetua Populi veneratio-

ne adhuc claret. Quibus permotus Pius Sextus Pontifex Maximus Officium, ac Missam in ejus honorem cum Lectionibus propriis recitari permissit. Tu autem.
℟. Iste homo.

DIE I. JUNII.

B. Jacobi de Strepa Ep. C. dup. mut. 3. ℣. in 1. N. S. O. 2. et 3. pp.

ORATIO.

Deus, qui in Beato Jacobo Confessore tuo, atque Pontifice Apostolicum evangelizandi spiritum mirabiliter renovasti; præsta, quæsumus, ut ipso intercedente, fide, ac moribus tibi jugiter adhæreamus. Per Dominum.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Sæculo reparatæ salutis quarto decimo ad medietatem vergente, Jacobus Senatoria Strepárum Familia in majori Polonia ortus, ac sedulâ deinceps Cathólicorum Parentum curâ pié educatus, in ip-

so juventutis flore mundi illecebras simul, ac domesticas commoditates exosus, cogitare cœpit de capessendo perfectæ vitæ instituto: utque Christi humilitati, ac paupertati sese propiús conformaret, Minoriticum Sancti Francisci Ordinem ingressus est. In eo constitutus, ceu oliva fructifera in domo Dei, nil magis cordi habuit, quám ut pro viribus sublimis assumpti status Virtutes sibi compararet. Hinc factum est, ut ejus vitæ Sanctimonia non potuerit Consodales suos diu latere: quæ ne intra Claustri septa, velut lucerna sub modio, delitesceret, missus in Rusiam, quæ tunc partim ex Infidelibus, partim ex Schismaticis constabat, Societati peregrinantium Fratrum dictæ, quæ pro tuenda fide Catholica ad necem usque decertabat, comes Missionarius adjunctus est. Quoniam veró in obeundo hujusmodi ministerio necessitas sæpe compellebat Socios assumere ex ipso suo Ordine illic jam vigente, ei subinde præfecturam demandarunt Cœnobii Lemburgæ, quæ postea Leopolis dicta est. Demum Vicarius Ge-

ne alis totius Missionis auctoritate Apostolica fuit renuntiatus. Porro quám egregié singula ea munia expleverit, decennio decurrente, brevibus complexus est Kaliciensis Archiepiscopus Bernardus ipsum appellans virtuosum Operarium pro ædificanda Ecclesia Dei. Eo demortuo, et Uladislao Jageilo Poloniæ Rege deprecante, Bonifacius Nonus ad eam Metropolitanam Ecclesiam, quæ deinceps Leopolim translata est, Jacobum evexit. Tu autem.

℟. Inveni David.

LECTIO V.

In hoc eminenti Statu mirum dictu est, quám præclara omnium Virtutum ediderit specimina toto octodecim annorum spatio, quibus illam rexit Ecclesiam. Abjectum pauperrimi sui instituti habitum retinere, ac dimisso nobilissimæ Familiæ suæ Stemmate, Beatæ Mariæ Virgínis effigiem, quam singulari obsequio prosequebatur, Annulo Pastorali insculptam deferre gloriæ duxit. Quapropter ad ejus cultum, et devotionem

propagandam, Populo per Campanæ sonitum convocato, statâ horâ vespertinâ quotidie in Ecclesia Parochiali, ipso præsente, quasdam preces decantandas designavit. Ut autem suos Diœcesanos omnes, quo ipse æstuabat, ardore in Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum accenderet, cum in Leopoliensi Ecclesia Corporis Christi moris esset publicæ adorationi illud exponere, ipsam devoté visitantibus quadraginta dierum Indulgentias elargitus est. Quoniam veró illis in Regionibus, abjectis erroribus, Fidelium numerus in dies augebatur; hinc magnoperé fuit sollicitus, ut Ecclesiæ Parochiales de novo erigerentur, et Religiosorum Monasteria augerentur, quæ de Decimis sibi assignatis dotavit, ac pretiosas supellectiles ad ipsorum ornatum liberalíssimé donavit: nec éo contentus, utriusque etiam Sexus Fideles ad hæc pia opera promovenda quadragenariis pariter Indulgentiis excitabat. Proximorum bono, qua potuit ratione, prospexit: pauperibus namque sublevandis, peregrinis hospitio recipiendis, dissidentibusque quá nobilibus, quá plebeis, mirum in

modum componendis totum se præbuit. Excellens quoque fuit ipsius in Deum Charitas, cum omnis generis incommoda, et pericula etiam amittendæ vitæ firmo, et alacri animo pertulerit ad obitum usque, tum sacris in Concionibus peragendis, tum in reliquis Pastoralibus officiis exequendis, ut Dei gloriæ Ecclesiæ incremento, et animarum saluti prospiceret. Tu autem.

℞, Posui adjutorinm.

LECTIO VI.

Quemadmodum illustre Episcopalis muneris exemplar se præstitit Jacobus; sic et egregium Reipublicæ Optimatem in eo mirati omnes fuerant. Cum enim tunc temporis Poloniæ Regnum Barbarorum incursionibus perturbaretur, non solúm publicis indictis precibus coram Augustissimo Sacramento, tamquam Pastor fidelis verbo, et exemplo suum Gregem ad divinam opem implorandam excitabat; verúm etiam, ut villicus utilis, Senatoris officio fungens, tum privatim, tum palám in Regni Co-

mitiis saluberrima consilia pro Patriæ salute præstabat, ad Hostium conatus repellendos. Qua in re cuncta ei feliciter adeó cessere, ut communi postmodúm elogio Patriæ Tutor, et Regni custos diceretur. Tandem anno quadringentesimo undecimo supra millesimum laboribus confectus, ac senio gravatus, pretiosam in conspectu Domini mortem Leopoli oppetiit. Ejus corpus Religiosis simul, et Pontificalibus indutum vestibus (prout decennio ante ipsemet Testamento jusserat) in Ecclesia Sanctæ Crucis inter suos insigni pompa conditum fuit, extructo prope Altare Majus peculiari tumulo. Sanctitatis ejus fama in tota Russia, Polonia, aliisque finitimis Provinciis confestim, Deo mirabilibus signis eam firmante, adeó invaluit, ut Fideles ad ejus opem, tutelamque implorandam dificillimis in rebus, ad ejus sepulchrum concurrerint, et ipsum uti Sanctum colere cœperint. At cum ob frequentes bellorum tumultus, ac Scytharum irruptiones loci, in quo sepultus fuerat, notitia sensim periiset, anno tandem millesimo sexcentesimo decimo no-

no mirabiliter inventus est, et in eo Sancti Antistitis corpus adhuc integrum, et pristinis vestibus ornatum: quod nova in Urnâ reconditum, die vigesima Octobris anni millesimi sexcentesimi vigesimi sexti solemniter priori in loco repositum fuit. Novissimé veró prædictis Minoritis Fratribus á pervetusto Sanctæ Crucis Cœnobio ad alium Civitatis locum traductis, Ferdinandus Kichius Leopoliensis Archiepiscopus idem Beati Jacobi corpus ín suam Metropolitanam Ecclesiam assumens, locandum duxit in sacello Sanctissimi Crucifixi, ubi pari, qua antea, devotione colitur. Santissimus veró Dominus Noster Pius Papa Sextus ipsius cultum nunquam interruptum, & ad hæc usque tempora propagatum benigné approbavit die undecimâ Septembris anno millesimo septingentesimo nonagesimo. Tuautem.

℟. Iste est qui ante Deum.

IN III. NOCT. LECTIO VII

Lect. sancti Evangelii secundúm Joannem.

In illo tempore: dixit Jesus Pharisæis:

Ego sum Pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Cum legeretur Evangelium, puto quód animadvertistis, quód designavit Dominus Pastorem, designavit Mercenarium, designavit furem. Pastorem dixit, animam suam ponere pro ovibus, et intrare per januam. Furem dixit, et latronem ascendere per aliam partem. Mercenarium dixit, lupum, vel etiam furem si videat, fugere, quia non est illi cura de ovibus; mercenarius est enim, non pastor. Iste intrat per januam, quia pastor est; ille ascendit per aliam partem, quia fur est: ille videns eos, qui volunt tollere oves, timet, et fugit, quia mercenarius est, quia non est illi cura de ovibus, mercenarius est enim. Si invenerimus tres istas personas, invenit Sanctitas vestra, quos caveatis. Diligendus est Pastor, tolerandus est mercenarius, cavendus est latro. Tu autem.

℟. Amavit.

LECTIO VIII.

Sunt homines in Ecclesia, de quibus dicit Apostolus, qui ex occasione evangelizant, quærentes ab hominibus commoda sua, sive pecuniarum, sive honorum, vel laudis humanæ. Quomodolibet volentes accipere munera, evangelizant, et non tam salutem ejus quærunt, cui annuntiatn, neque in illo spem posuerit, per quem illi anuntiatur salus: qui annuntiat, habebit detrimentum; cui annuntiatur, habebit lucrum. Habes Dominum dicentem de Pharisæis: super Cathedram Moysis sedent. Non eos solos significabat Dominus: quasi veró eos, qui crederent in Christum, ad Judæorum Scholam mitteret, ut ibi discerent, quemadmodum iter sit ad regnum cœlorum. Tu autem.

℞. Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

Nonne ideo Dominus venit, ut institueret Ecclesiam: ipsosque Judæos bené credentes, et bené sperantes, et bené diligentes segregaret tamquam frumenta

á paleis, et faceret unum parietem circumcisionis, cui conjungeretur alius paries ex præputio gentium; quibus duobus parietibus de diverso venientibus esset ipse Lapis angularis? Nonne ergo idem Dominus de duabus istis Plebibus in uno futuris dixit: habeo et alias oves, quæ non sunt ex hoc ovili? Loquebatur autem Judæis: oportet me, inquit, et eas adducere, ut sit unus grex, et unus pastor. Tu autem.

Te Deum laudâmus.

DIE II. JUNII.

B. Benvenuti de Recineto C. N. P. dup. 1. N. S. O. 2. pp. 3. 2. loc.

ORATIO.

Largire, misericors Deus; ut dum B. Benvenuti memoriam colimus, humilitatis, et devotionis ejus vestigia sectemur in terris, ac tecum beatam mansionem ejusdem intercessione teneamus in Cœlis. Per Dominum nostrum.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Benvenutus Recinetí in Piceno decimotertío Christiani nominis sæculo ortus est. In paternâ domo á teneris annis pié educatus, tali, tantoque amore in Jesum Christum exarsit, ut sæculi illecebras, ac voluptates pessumdare decreverit. Quare, ut in suscepto perfectionis tramite graderetur, magis magisque in dies proficeret, inter Fratres Laicos Franciscanæ Familiæ in eâdem Civitate adscitus fuit. Ibi sub Seraphicâ vivendi normâ Deo sacratus, in omni semper virtutum genere se exercuit. Humilítate præcellens, viliora quæque domus, ac laboriosiora munia prætulit. Devotione excellentior, tempus, quod ab exequendo ministerio supererat, in Ecclesia ferventissimo, quo flagrabat in Christum, affectu orans, insumebat. Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Cum Fratribus reficiendis cibaria ipse pararet, quodam mane diluculó Ec-

clesiam perrexit oraturus eo consilio, ut pro more muneri suo extempló se redderet: sed jam jam imminebat refectionis hora, quin cœlestis contemplationis dulcedine absorptus, obeundo ministerio se restitueret. Sensibus deinde redditus, angustiis premitur, Fratres existimans propriâ culpâ necessariâ refectione privandos. Verúm vix culinam repetiit, cum ab Angelo pulcherrimi Juvenis formam præseferente salutatur, á quo cuncta cibandis Fratribus parata didicit, ipsis jucundiora se nunquam degustasse testantibus. Ferventior inde factus, dum sacris intererat, ac Eucharistieo cibo, quem avidé semper exoptabat, crebró reficeretur, non sibi, sed Christo, in quem transformari cupiebat, vivere videbatur. Tu autem.

℟. Amavit.

LECTIO VI.

In extasim persæpe raptus, eó processit ascensione fervidâ in Deum, ut brachiis Christum Jesum complecti meruerit. Tot charismatibus á Deo cumulatus,

lari ingenio, et memoriâ præditus, non modo philosophicas, et theologicas facultates, sed linguas etiam Græcam, Hebraicam, Chaldaicam, Germanicam, Gallicam, Hispanicam didicit, et quidem ita, ut, cum se dabat occasio, his linguis concionari posset. Hebraicâ veró linguâ ad Hebræos ipsos concionatus est, tantâ ejus linguæ peritiâ, quantam non habere se, ipsi auditores confessi sunt. Quæ res prodigio similis causa fuit, cur opinio invaluerît, á Deo, quod de Apostolis traditur, linguarum ei donum fuisse concessum. Neque veró hoc solum, sed reliqua etiam charismata, ut eventus docuit, quæ illis, quos ad magna suscipienda, et agenda pro Nominis sui gloriâ elegit, impertiri solet. Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Sacerdos consecratus, tunc veró maximé ejus fervor erupit, et se totum procurandæ modis omnibus animarum saluti devovit. Non curis, non sudoribus, non vigiliis, non vitæ ipsi, quam

sæpe in discrimen adduxit, pepercit. Vicos, Castella, Urbes, Agros obivit; in Aulas Principum, in Hebræorum, et Hæreticorum conventus pervasit. Totam feré Europam, Italiam, Germaniam Hungariam, Hispaniam, Lusitaniam, omnibus benefaciendo, et viam salutis æternæ commonstrando, peragravit. Omne hominum genus complexus est, Catholicos, Hæreticos, Hebræos, nobiles, populares, milites, omnibus omnia factus ut omnes Christo lucrifaceret. Pluribus pro Religione Catholica ad Reges, ac Principes Legationibus functus est. Nullam denique demandati sibi Apostolici muneris partem omisit, numquam cessavit, numquam quievit. Quo autem fructu, dici non potest. Innumerabiles peccatores ad pœnitentiam convertit. Hæreticos ad ejuranda falsa dogmata adegit, Hebræos confutavit, perditissimas mulieres é vitiorum cæno eduxit, discordias composuit, odia extinxit, nihil non ad Dei gloriam, Catholicæ Religionis incrementum, et salutem animarum suscepit, effecitque, Deo ipso opi-

tulante, et sermonem confirmante sequentibus signis. Inter quæ celeberrime memoratur victoria de potentissimo Turcarum exercitu, præter omnem spem, immo veró desperantibus Ducibus, Servo Dei præunte, et felicem belli exitum annuntiante, in Hungariâ á nostris reportata. Tu autem.

℟. Amavit.

LECTIO VI.

In hoc tam indefesso divinæ gloriæ amplificandæ, et proximorum urgendæ salutis studio sibi ipse non defuit: virtutibus omnibus in gradu heroico eminuit, unde vis illa incredibilis ac aliorum salutem erupit. Has ob virtutes, et reliquas animi dotes, consilii præsertim, ac prudentiæ, post obitas minores præfecturas in Provinciis Hetruscâ, et Venetâ, supremo totius Ordinis regimini præfici meruit. Charitate in Deum fuit ardentissimâ. Erga Christi Domini Passionem sic afficiebatur, ut in ea cogitatione defixus, fletum continere non posset. Insignis cultor fuit Deiparæ Virgi-

nis Mariæ, cui singulare illud linguarum donum, deferebat acceptum. Orationi apprimé deditus, quod á reliquis ocupationibus supererat tempus, totum ei impendebat. In extasim sæpe raptus, divina patiebatur. Passim offendi Deum ferebat ægerrimé, et Religionis Catholicæ detrimentis angebatur plurimúm. Unum Deum, unam Charitatem, unam animarum salutem cogitare, loqui, spirare videbatur. Prophetiæ dono enituit, cordium intima penetravit, plura et loco, et tempore remotissima prædixit; Miraculis etiam, et prodigiis insigniter claruit. Propter eximiam Sanctitatem Summis Pontificibus acceptissimus fuit, et feré omnium Europæ Principum gratiâ floruit. Demum Orator á Neapolitanis ad Philippum Tertium, qui tum in Lusitania morabatur, missus, in obeunda Legatione attritus laboribus, in morbum incidit ex itinere contractum, quo patientissimé tolerato, Sacramentis omnibus summâ devotione susceptis, prænunciato mortis die, cupiens disolvi, et esse cum Christo, Ulissipone discessit é vitâ,

die vigesimâ secundâ Julii anno millesimo sexcentesimo decimo nono. Quám pretiosa fuerit in conspectu Domini ejus mors, patrata non mulio post Miracula declararunt. Quibus rité probatis, Beatorum numero Dei servum Pius Sextus Pontifex Maximus adscripsit. Tu autem.

℟. Iste homo.

DIE VII. AUGUSTI.

B. Vincentii ab Aquila C. N. P. dup. in 1. N. S. O. 2. pp. 3. 2. loc. mut. 3. ℣.

ORATIO.

Deus, qui B. Vincentium Confessorem tuum cunctis virtutibus, Evangelicâ præsertim simplicitate, et mira vitæ austeritate decorasti: da nobis, ut ejusdem imitatores effecti, gratiam coram oculis tuis invenisse lætemur. Per Dominum nostrum, &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Vincentius Aquilæ in Vestinis ortus,

sub optimorum Parentum piâ educatione tantúm in via virtutis profecit, quantúm ejus Sanctitas postea declaravit. Deo, cuí soli placere studebat, liberius inserviendi causâ mundi blandimenta fugiens, inter Minorum Observantium Laicos admitti suppliciter petiit. Voti compos effectus, Seraphici Instituti puritatem, et severioris disciplinæ exercitationem, quæ inibi plurimorum, Sancti præsertim Bernardini Senensis operâ, illustrior evaserat, omni conatu æmulari cæbit: Solemni vero emissâ Professione, totus Vincentii animus in eo semper fuit, ut Deo vota sua plené redderet, et seipsum Altissimo in holocaustum perfectum offerret. Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Asperrimum vitæ genus amplexus, panem tantummodo, herbasque crudas absinthio mixtas ad esum, aquam ad potum adhibere consuevit, cumque senio confectus, cibo reliquis Fratribus communi vesci Superiorum jussu coac-

tus esset, potiori tunc sibi parte subs- tracta, quantitate qualitatem providé compensabat. A *Sæcularium* consortio, Fratrumque colloquie declinans; solitariam vitam agebat. Orationi, rerumque cœlestium meditationi jugiter per dies intentus, integras quoque noctes orando, et meditando sæpe ducebat insomnes, dignusque fuit ut extasum, et raptuum dono pluries apparuerit cœlitus insignitus. Hinc columbina simplicitas, in laboribus, ærumnis, illatisque perferendis injuriis eximia patientia, singularis humilitas, obedientia insignis, illibata purita?, atque evangelica in eo eluxit paupertas. Tu autem.

℟. Amavit.

LECTIO VI.

Charitate erga proximum exardescens, omibus prodesse summopere studuit omniumque animos ad Christi sectanda vestigia verbo, et exemplo hortabatur. Tandem prophetici spiritus, Virtutum, et Miraculorum famâ præclarus in Conventu S. Juliani prope Aquilam ex hac

vitâ migravit anno salutis millesimo quingentesimo quarto, septimo idus Augusti. Ejus animam Choris stipatam Angelicis rectá euntem in Cœlum quædam Dei Famula ipsius olim discipula conspexit. Corpus veró, quod incorruptum, suavemque spirans odorem in Ecclesia prædicti Conventus honorifico Sacello Beati Vincentii nomini postea dicato servatur, summâ Fidelium veneratione colitur: quem cultum ab immemorabili tempore ad ætatem usque nostram productum, et Miraculis auctum Pius Sextus Pontifex Maximus tertio decimo sui Pontificatus, anno rité probavit. Tu autem.

℟. Iste homo.

DIE XIV. AUGUSTI.

B. Sanctes de Monte Fabro C. in 1. N. S. O. 2. pp. 3. 2. loc.

ORATIO.

Salutis nostræ auctor omnipotens Deus, qui Beatum Sanctem Confessorem tuum admirabili providentiâ á sæculi pericu-

lis ereptum in tui sequelam venire fecisti; da nobis, quæsumus, ut ejus precibus, et meritis in tuo sancto servitio ferventes, ab omnibus inimicorum nostrorum liberemur insidiis. Per Dominum nostrum, &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Sanctes parentibus familiæ splendore, ac morum pietate claris in Monte Fabrorum Urbitanensis Diœcesis Oppido in Piceno natus, pueritiâ innocenter transactâ, adolescens Urbium mittitur, ubi severioribus studiis excolendis adeó profecit, ut coævos longé præstaret. Domum reversus, singulari Dei providentiâ ad Claustra vocatur. Accidit namque ut hominis in eum stricto ense irruentis, et domum usque persequentis, cum animum verbis demulcere non valeret, vimque vi repellere cogeretur, ne propriam vitam proderet, Sanctes agressoris femur invitus confoderit. Sed tanto hujus eventus mœrore captus est, ut facti pœnitens quod continuo mente versabat, jugibus lachrimis, ac asperioris vitæ ge-

nere expiare studuerit; quod ut liberius perficeret, abjectis, quæ mundi sunt, inter Conversos Ordinis Minorum recipi humiliter postulavit. Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Voti compos factus, ad tirocinium ingresus Instituti adeó rigidus custos visus est, ut solemni emissâ Professione, Novitiis Laicis instruendis aliquot annos præpositus fuerit. Munus hoc exemplo meliús, quam verbis perfecté implevit; verum subesse potiús cupiens, quám præesse, munere illo abdicato, humillioribus, operosisque Cœnobii Officiis quoad vixit totus incubuit. Inter hæc fervens erat orationis, ac contemplationis studium, acerrima, per crebra, rigidamque jejunia, cruentæ flagellationes, ac vigiliæ, sui corporis maceratio. In Deiparam singulari ferebatur amore; Christi patientis dolores assiduo recolebat affectu. Ea erat ipsius fides in Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, ut corám orans, quandoque á sensibus rapi, sacrumque

Misterium ad Altare oblatum longé ab eo distans conspicere, ac adorare meruerit. Tu autem.

℟. Amavit.

LECTIO VI.

Repetitis precibus, protractisque jejuniis á Deo obtinuit, ut aperto ulceræ in eá sui corporis parte, qua Concivem sauciaverat, ad reliquum vitæ cursum eosdem experiretur dolores, quos ille fuerat perpessus. Supernis charismatibus auctus, ac meritis plenus, decurrente anno vigesimo quarto post sui in Religionem ingressum, extremo correptus morbo ad Cœlestem patriam se vocari prænovit. Quare Ecclesiæ Sacramentis miro cordis fervore petitis, intimoque pietatis sensu susceptis; Virtutibus, Miraculisque clarus in pervigilio Beatissimæ Virginis in Cœlum Assumptæ ad superos evolavit in Conventu, qui ab ejus nomine postea apellatus est, prope Montem Brachium. Corpus ejus é communi Sepulchro erutum, ac nobiliori Urná inclusum publicæ fidelium venerationi

in Ecclesiæ Sacello eleganter extructo collocatum fuit. Auctâ autem in dies Sanctitatis, ac Miraculorum famâ Clemens Decimusquartus cultum ab immemorabili tempore ei præstitum, ratum habuit, et confimavit; Pius vero Sextus Pontifex Maximus Lectiones proprias cum oratione in ejus Officio recitari indulsit. Tu autem.

℟. Iste homo.

DIE V. SEPTEMBRIS.

B. Gentilis à Finaguerra Mar. dup. lec. 1. N. S. O. 2. pp. 3. 1. loc.

ORATIO.

Te, Domine, quæsumus, ut ex ore nostro incessanter tibi laudes perficias, qui beato Gentili Martyri tuo ad infidelium conversionem linguarum donum indidisti. Per Dominum nostrum, &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Gentilis Nathelicæ in Piceno ortum

habuit ex Finaguerra gente inter Mathelicenses illustri. Pueritiâ pié exactâ, adolescens Fratrum Minorum Ordini nomen dedit. Studiorum curriculo emenso, Sacerdotio insignitus, in Alverniâ dein abditus, virtutum omnium specimen se exhibuit. Oratione, silentio, et solitudine adeó delectabatur, ut noctes in Ecclesia crebró duceret insomnes, suavissima absorptus contemplationis dulcedine, divinorumque arcanorum admirator effectus. Præclaris iis Gentilis dotibus permoti illius Cœnobii Fratres in Præsidem eum bis elegerunt; quo in munere illorum ita sibi devinxit animos, ut ad perfectionis studium, rectamque Regulæ observantiam peramanter eos excitaret. Harum veró virtutum nitor foras etiam erupit, dum verbi Dei præconio, vitæ exemplo, zeloque flagrantissimo homines criminum labe infectus ad meliorem redegit frugem, et animas errorum tenebris detentas signis ac prodigiis ad veritatis lumen perduxit. Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Factâ á Superioribus veniâ, ultimos tum Ægiptiorum, tum Persarum lustravit fines; unde, quum eorum sermonem ediscere non posset, egredi jam cæperat, quum Deus, qui servum suum ad hanc evocaverat messem, per juvenem ei in itinere accurrentem redire jussit, ut apud eas gentes suum Evangelium nuntiaret. Itaque in Persidem regressus, indito ei divinitus linguæ dono; uberrimo animarum fructu Christi fidem prædicavit, Deo ipsius verba multis confirmante Miraculis. Qua de re Persæ convicti, Gentilis doctrinam amplexi, ultra decem millia Sacro Baptismate abluti sunt. Ut autem eó magis in susceptâ fide illos firmaret, tenui contentus obsonio, rudique incedens amictu, omnia pro Christo, ut stercus arbitrans, stipem sponte oblatam egenis adjuvandis erogabat. Prophetiæ dono excelluit, multa prædicens exitu dein comprobata. Tu autem.

℞. Amavit.

LECTIO VI.

At ægré ferentes Sarraceni innumeros pené homines á Mahumetis perfidiâ ad Christum converti Gentîlis operá, eum anno tercentesimo quadragesimo supra millesimum in Torri Civitate Martyrio affecerunt. Ejus ossa honorificé Venetias transvecta in Ecclesia Fratrum Minorum requiescunt. Miraculis quámplurimis Martyrem suum Deus illustravit; inter quæ illud maximur narratur cujusdam juvenis, qui solemni supplicatione prætereunte, qua Gentilis Reliquiæ asportabantur, quum obmurmuraret, tot exhiberi honores homini, cujus Sanctitas ignota esset; repente magno hiatu os ejus utrinque ad aures retortum est, et nonnisi culpam confessus, votoque emisso Martyris Sepulchrum venerandi, perfecté convaluit. Beati Gentilis cultum ratum habuit Pius sextus Pontifex Maximus, qui Missam etiam, ac Officium de quintâ Septembris ejus obitu pretiossimâ tum a Clero Mathelicensi quotanis celebrari indulsit. Tu autem.

℟. Iste homo.

DIE XXV. SEPTEMBRIS.

B. Pacifici á S. Severino, C N. P. dup. in 1. N. S. O. 2. pp. 3. 1. loc.

ORATIO.

Largitor omnium bonorum Deus, qui B. Pacificum Confessorem tuum eximiæ patientiæ virtute, & solitudinis amore decorasti; ejus nobis intercessione concede, ut per eadem vestigia gradientes, eadem assequamur et præmia. Per Dominum nostrum, &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Pacificus Septempedæ in Piceno nobilibus, piisque Parentibus ortus á primo ætatis diluculo indubia præbuit futuræ sanctitatis indicia Quartum enim annum cum vix attigisset, mane sibi oblato pulmento cinerem sæpe miscebat. A puerilibus oblectamentis alienus, et cæterorum puerorum consortia fugiens domi ante sacras Imagines, au in Ecclesiis orare, vel aliis pietatis operibus in-

cumbere in deliccis habebat. Parentibus vitâ functis, ab avunculo, qui eum susceperat educandum, precipué vero á duabus ancillís ejus, ceú vile mancipium durissimé habitus, objurgationes, ludibria, contemptus miti seber animo tulit; eorumque omnium, in quibus viles fæmellas peccaverant, tamquam auctor insimulatus, pœnam alienæ culpæ humiliter alacriterque luebat. Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Decimo septimo ætatis suæ anno Franciscano Ordini inter Minores, quos Observantes Reformatos vocant, nomen dedit in Conventu Forani: et quæ Tyrocinio pié, sanctéque ibidem expleto, solemniter vovit, fidelis deinde usque ad mortem perfectissimé reddidit Domino Deo suo. Paupertatis enim, et obedientiæ fuit eximius cultor. Castitatis autem, illibate servavit, vigil adeo, rigidusque extititit custos, ut tibiarum suarum ulceribus per seipsum secretó mederi consueverit, aliorum operam viro castissimo

respuente, ne aliquam sui corporis partem alteri ostenderet denudatam. Humilitate, patientia, solitudine summopere enituit. Austeritatibus áb Instituto præscriptis jejunia, flagella, cilicia, vigilias adjecit; et cum pœnitentiâ vitæ candorem usquequaque conjunxit. Tu autem.

℟. Amavit.

LECTIO VI.

Divino, ptæsertim cum Sacrum faceret, sic æstuabat amore, ut extasim patiens, in aera, facie ipsius interim coruscante, frequenter elevaretur. Spiritu prophetiæ, aliisque charismatum donis fuit mirificé decoratus. Inter quæ memorabile illud fertur, quod Menochiæ flumen imbre recenter auctum, aquis hinc inde divisis, sicco transivit vestigio. Signis denique, et Virtutum famâ præclarus ultimo morbo in Conventu Septempedano corripitur, quo patientissimé tolerato, et Eeclesiæ Sacramentis miro devotionis æstu susceptis, cum sublevatis

oculis in Cœlum gratias Omnipotenti Deo pro universis beneficiis ejus egisset, manibus supra pectus complicatis in formam Crucis, obdormivit in Domino anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo primo, ætatis suæ sexagesimo octavo. Viam universæ carnis ingressus, magis, ac magis Miraculis claruit; eumque Pius Sextus Pontif. Maxim. Beatorum numero adscripsit. Tu autem.

℟. Iste homo.

DIE XXVII. NOVEMBRIS.

B. Leonardi á Portu Mauritio C. N. P. dup. 1. N. S. O. 2. pp. 3. 1. loc. in Himn. mut. 3. ℣.

ORATIO.

Deus, qui ad obstinata peccatorum corda per Evangelicam prædicationem ad pœnitentiam flectenda Beatum Leonardum Confesorem tuum admirabili sanctitate, et invicto dicendi robore suscitasti; da, quæsumus, ut contritionis lacrimas, ad quas ob duritiam cordis nos-

tri permoveri non possumus, per ejus preces, ac merita consequamur. Per Dominum nostrum, &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Beatus Leonardus á Portu Mauritio in ora Ligustica Italiæ piis parentibus natus, etiam á primâ pueritiâ mirifica quadam propensione ad pietatem portendit indicia futuræ sanctitatis. Quæ multó clariora deinde ejus adolescentiâ eluxerunt, cum Romam profectus, in Collegio Romano studiis litterarum, ac Philosophiæ operam dedit. Ita enim in illa scholarum celebritate est versatus, ut dum ingenii exercitatione nemini concederet, innocentiâ morum, austeritate vitæ, contemptu sui, studio rerum divinarum omnes antecederet; adeó ut in adolescente alter Aloysius Gonzaga Collegio illi redditus videretur. His positis fundamentis ad consummandum sanctitatis opus, quod ædificare cœperat, inter Sodales Caravitanos adlectus, dum de more illius sodalitii totus esset in navandâ

operâ Apostolicis Urbis Concionatoribus, captus Apostolatus sanctitate, nihil magis in votis habere cœpit, quám se totum proximorum saluti destinare. Ad quod vitæ genus, quó facilius formaretur, terrenis omnibus abdicatis, in Familiam Fratrum Minorum Reformatorum instituti rigidioris ingressus est. Hic quandiu vixit, nunquam á summa sanctitate est visus abesse. Admiranda in domesticis legibus servandis vigilantia, singulare orationis studium, eximius in Jesum, atque Deiparam amor, assidua in affligendo corpore acerbitas, ardens in proximos charitas, summa in omni virtutum laude animi demissio, eum absolutum sanctitatis exemplar constituebant. Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Ex hac virtutis scholâ, suscepto Sacerdotio, atque theologicis studiis ad prædicationem formatus, urgente in proximos charitate, tamquam é carcere ad cursum, ad lucrandas animas egressus;

tantâ contentione apostolatum suscepit, ut conatibus impar, ejectu sanguinis apostolicis laboribus in ipso prædicationis exorsu abstinere ei fuerit necesse. Hoc ex morbo quinto post anno Deiparæ ope relevatus, ad pristinam contentionem ita se renovavit, ut prodigii loco haberetur, in corpusculo adeó graviter affecto, inedia, vigiliis, macerationibus semper extenuato, tantam inesse firmitatem. Hoc in vitæ genere nunquam, nec periculis deterritus, nec laboribus defatigatus, annos quatuor supra quadarginta perseveravit; quantâ cum animarum utilitate declarant Italiæ Regiones admirabili ejus dicendi vi, qua vel obstinatissimos quosque pervincebat, ad Religionis studium revocatæ, ac Urbs Roma præcipué, quæ concionibus ejus, ad quas etiam Benedictus Decimus quartus interfuit, adeo ad virtutem exarsit, ut fructus adhuc peremnent admirandi illius Apostolatus. Nec veró, dum exterorum saluti consulebat, suos obliviscebatur. Nam beneficio Cosmæ Tertii in solitudine Etruriæ comparatâ ea domo, in quam ipse sese á prædicatione recipere, ac Sancti Ignatii exer-

citia agere solebat, auctor fuit iis, qui arctius Deo adhærere vellent, ut eó secederent, ibique juxta leges ab ipso conditas et á Clemente Undecimo probatas, secreti á populo asperiori vitæ genere uterentur. Tu autem.

℟. Amavit.

LECTIO VI.

Idem plura sodalitia Urbis excoluit, atque illud præcipué Sanctissimi Cordis Jesu, quod est in Sancti Theodori Templo; in iis multa instituit, quibus in Christum, atque in Deiparam honos mirificé est auctus. Horum dulcissima Nomina in ore habebat semper, et tamquam præsidia certa salutis pro foribus domorum palám proponenda curabat. Passionis Dominicæ meditandæ studium propagavit, Sacellis in Amphiteatro Flavio ædificatis, ad quæ cruciatus Christi Crucem ad Calvarium bajulantis recolerentur. Ab eo etiam perpetua Sacramenti Eucharistici adoratio præcipuis in Italiæ Urbibus est constituta. His igitur, aliisque admirandis virtutum meritis maturus Cœlo, post-

quám et prophetiæ dono, et miraculorum virtute Deus sanctitatem Servi sui confirmasset, cum tempus appropinquaret retributionis, ut Benedicto Decimo quarto fidem præstaret, cui nuspiam, nisi Romæ, se moriturum promiserat, ex prædicatione Bononiensi, ad quam ab eodem fuerat missus, in Urbem reversus, laboribus fractus morbo tentari cæpit, quo cum deficeret, Ecclesiæ Sacris expiatus, ac postrema salutis monita fratribus suis dedisset, anno ætatis suæ quinto, et septuagesimo sanctissimé obdormivit in Domino die vigesimâ sextâ Novembris in Cœnobio Sancti Bonaventuræ, ubi nunc ejus corpus colitur: eique Pius Sextus, qui viventem magno honore habuerat, absoluto priús rité de virtutibus, ac miraculis Servi Dei judicio, anno ab ejus obitu quadragcsimo quinto, Beatorum honores, Officium et Missam decrevit. Tu autem.

℟. Iste homo.

DIE XXIII. DECEMBRIS,

B. Nicolai Factor. C. N. P. dup. Lec. 1. N. S. O. 2. pp. 3. 1. loc.

ORATIO.

Deus, qui B. Nicolaum Confessorem tuum ineffabili charitatis tuæ igne succensum te puro corde sectare fecisti; da nobis famulis tuis, ut eodem spiritu repleti, et charitate ferventes viam mandatórum tuorum inoffenso pede curramus. Per Dominum nostrum, &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Nicolaus Valentiæ Edetanorum piis parentibus ortus, ab ineunte ætate præclara futuræ sanctitatis edidit documenta. Quinque enim annos natus, ter singulis hebdomadis jejunabat, pane tantum, et aqua contentus, obsonia sibi parata alacriter pauperibus elargiebatur; atque egenorum, et leprosorum manibus, tibiisque, sanie licet manantibus, pia oscula dabat; quibus sané, aliisque chris-

tianæ perfectionis exemplis famula domus Maura commota Mahumeticam ejuravit superstitionem. Adolescens ægrotos in Nosocomiis crebró invisebat, propriis ipse manibus inserviebat, omnique studio nobiles viros, ac matronas Civitatis ad id operis alliciebat. Quæ, et alia miranda pietatis, et charitatis opera, in quibus mirificé enituit, ad mortem usque nunquam dimissit. Mundi, suique contemptu pecuniæ summam ei ad connubium oblatam strenué recusavit: ac parentum blandimentis ipsum in Matrimonium collocare adnitentium, invictâ constantiâ restitit. Exinde de regulari aliquo Instituto amplectendo, serió cogitare cœpit. Itaque Observantiæ S. Francisci nomen dare decernens, ad Cœnobium S. Mariæ á Jesu Valentiæ clanculúm secessit, ibique non tam precibus, quám lacrimis á Superiore habitum obtinuit. Tyrocinio exacto, professionem emisit; sacrisque Ordinibus initiatus, verbi Dei prædicationi totum se dedit. Tu autem.

℟.Honestum.

LECLIO V.

Elucebat in eo summa vitæ innocentia, comitas, verecundia: ob quas egregias animi dotes, difficile dictu est, quot ad meliorem frugem traduxerit, quótque é vitiorum cœno ad viam salutis revocaverit. Ad hæc priúsquam in Concionem ascenderet, ter flagris se cædere consuevit. Diris subinde ciliciis, flagellis, ac jejuniis corpus suum continuó macerabat, nullique unquam pepercit afflictationi ad pravas affectiones cohibendas. Nudis semper pedibus incessit: cogente veró morbo subjectâ obtectus soleâ, ac simplici contectus tunica. Noctes sæpe insomnes traduxit: ac pro eo, quo erga Jesu Christi Passionem æstuabat amóre, binos integros annos ad Crucifixi pedes excubasse, memoriæ est proditum. Vultus ejus, etsi poenitentiâ attritus, singulari tamen Dei gratia vegetus semper, et venustus apparuit. Obedientiâ, paupertate, et pudicitiâ emicuit; nitidamque conscientiam suam, quam nullâ mortali labe unquam fœdasse perhibetur, non modó sartam, tectam ser-

vavit, sed dæmonem etiam specie mulieris formosæ indignis modis, ad eam labefactandam, turpiter ei insidiantem, vimque facientem, vicit, ac profligavit. Tyrones, quibus præfuit, verbo, atque exemplo ad perfectionem evehere seduló curavit. Truculentis, desperatisque hominibus necem sibimetipsis suspendio inferre conantibus, superno lumine afflatus, præsto adstitit, é mortis limine, faucibusque dæmonis liberavit, et ad criminis confessionem adduxit. Sanctis Ludovico Bertrando, et Paschali Baylon, aliisque viris doctrinâ, et sanctitate conspicuis fuit acceptissimus, et ab iisdem ob vitæ sanctimoniam summis laudibus celebratus. Tu autem.

℟. Amavit.

LECTIO VI.

A Joanna Austriaca Philippi II. Sorore Matritum accitus, Excalceatárum Monialium, quas vocant Regalium, Confessarii munus laudabiliter obivit. Orationi, et meditationi jugiter addictus, non semel á terrâ elevatus visus fuisse

dicitur, ac frequentes adeó extases passus, ut interdum viginti quatuor horas in raptu deprehensus, diuquc, noctuque passim, et ubique locorum ejusmodi deliciis perfrueretur, facie, ut plurimúm inflammata, luce ex eâ irradiante, et urentibus etiam carnibus. Idque frequentiús ei contingebat in meditandis sacris fidei misteriis; potissimúm veró oriebatur ex ferventissimo amore, quo erga Sacratissimam Eucharistiam flagrabat; quare aliquando inter Eucharisticum Panem distribuendum non solúm miris extasibus extra se rapi, verúm et sacras formas ad digitos suos saltare, raro quidem prodigio observatum perhibetur. Singulari in Deum amore, ac in Virginem Matrem pietate effulsit, plurimisque supernis charismatibus fuit exornatus. Meritis tandem, et laboribus plenus in morbum incidit; ac satis memorando humilitatis exemplo, in stabulo humari, semel, iterumque efflagitavit; proximique obitus accepto nuntio, hilari animo in illa verba prorrupit: lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi. Sacramentis item Ecclesiæ rité munitus, placidis-

simé obiit Valentiæ extra mænia in Conventu Jesu. Defuncti cadaver flexile, vegetum, ac suavem spirans odorem novem dies, ut fidelium concursui fieret satis, insepultum remansit. Triennio post exhumatum, integrum adhuc inventum, ac Philippo Secundo Hispaniarum Regi conspiciendum exhibitum est. Postremó Dei Servum miraculis clarum Pius Sextus Pontifex Maximus solemni ritu Beatorum fastis adscripsit. Tu autem.

℟. Iste homo.

DIE IV. JUNII.

S. Francisci Caracciolo C. N. P. Fund. Ord. Cleric. regul. mîn. dup. Lec. 1. N. S. O. 2. pp. 3. 1. loc.

ORATIO.

Deus, qui beatum Franciscum novi Ordinis Institutorem orandi studio, et pœnitentiæ amore decorasti; da famulis tuis in ejus imitatione ita proficere, ut semper orantes, et corpus in servitutem

redigentes, ad cœlestem gloriam pervenire mereamur. Per Dominum, &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Franciscus, dictus antea Ascanius, ex nobili familiâ Caraccioló in oppido Sanctæ Mariæ de Villa in Aprutio ortus, á primis annis eximio enituit pietatis cultu. Adolescens graviter ægrotans statuit sese prorsus Dei, proximique mancipare servitio. Neapolim profectus, Sacerdotio initiatus, sacroque adscriptus sodalitio, contemplationi, lucrandisque animabus se totum devovit, ac extremo supplicio damnatis hortatorem se præbuit assiduum. Contigit autem, ut epistolium, alteri destinatum, ei per errorem redderetur, quo á piissimis viris Joanne Agustino Adorno, et Fabricio Caracciolo ad novi Religiosi Instituti fundationem vocabatur: rei novitate captus, et divinæ voluntatis demiratus consilia, alacri animo sese illis adjunxit. Conditis autem in Camaldulensium eremo, quó secesserant, novi Ordinis legibus, inde Romam simul profecti, confirma-

tionem á Sixto V. impetrarunt. qui eosdem Clericos Regulares Minores appellari voluit, addito tribus consuetis altero de non ambiendis dignitatibus voto. Tu autem.

℟. Honestum.

LECTIO V.

Solemni emissâ professione, ob singularem ejus in Divum Franciscum Assisiatem cultum Francisci nomen assumpsit. Adorno biennio post vitâ functo, ipse toci Religioni, quamquam invitus præficitur, quo in munere virtutum omnium præclara præbuit exempla. Instituti amplificandi studiosissimus, id assiduis orationibus, lacrimis, et jugi corporis maceratione enixé á Deo postulabat, Qumobrem tertió in Hispaniam se contulit peregrini habitu indutus, victumque ostiatim mendicans. In itinere asperrima quæque perpessus, Omnipotentis auxilium mirum in modum expertus, navim, quam conscenderat. ab imminenti naufragio orationis præsidio servavit incolumem. Ut in regnis illis voti compos

fieret, plurimúm laboravit, sed ejus sanctitatis famâ prælucente, amplissimâque catholicorum regum Philippi Secundi, et Philippi Tertii munificentiâ, adversariorum conatibus singulari animi fortitudine superatis, plura sui Ordinis domicilia fundavit: quod pari eventu per Italiam præstitit. .Tu autem

℟. Amavit.

LECTIO VI.

Humilitate adeó excelluit, ut Romam veniens, in pauperum hospitio receptus se leproso sociaverit, et ecclesiasticas dignitates á Paulo Quinto sibi oblatas constantissimé recusaverit. Illibatam perpetuó servavit virginitatem, effrontesque mulieres ejus castimoniæ insidiantes Christo lucrifecit. Erga divinissimum Eucharistiæ misterium ardenti æstuans amore, noctes pené integras in ejus adoratione insomnes ducebat, quod pium exercitium veluti sui Ordinis tesseram in eo perpetuó servandum constituit. Deiparæ Virginis cultum impensé fovit. In proximum eximia exarsit charitate. Prophe-

tiæ dono, et cordium scrutatione ditatus fuit. Quadragesimum quartum ætatis suæ annum agens, dum in sacrâ Lauretanâ Æde in oratione persisteret, sibi vitæ finem imminere cognovit. Aprutium statim deflexit, et Agnoni apud alumnos S. Philippi Nerii lethali febre correptus, Sacramentis Ecclesiæ devotissimé susceptis, pridie Nonas Junii anni millesimi sexcentesimi octavi in pervigilio festi Corporis Christi placidissimé obdormivlt in Domino. Sacrum ejus corpus Neapolim delatum in ecclesia sanctæ Mariæ Majoris, ubi prima sui Ordinis jecerat fundamenta, honorificé conditum fuit. Eum postea miraculis clarum Clemens Decimus Quartus Pontifex Maximus solemni ritu inter Beatos: Píus veró Septimus Pontifex Maximus novis fulgentem signis anno millesimo octingentesimo septimo Sanctorum albo adscripsit. Tu autem.

℟. Iste homo.

DIE V. JULII.

B. Michaelis á Sanctis Ordinis Sanctissimæ Trinitatis, omn. de com. C. N. P. præter seq. In hymn. mut. 3. ℣.

ORATIO.

Misericors Deus, qui Beatum Michaelem Confessorem tuum morum innocentia, et mirabili charitate præstare voluisti: concede, quæsumus, ejus intercessione, ut á vitiis liberati, et igne tui amoris incensi, ad te pervenire mereamur. Per Dominum nostrum, &c.

IN II. NOCT. LECTIO IV.

Michael á Sanctis Vici in Hispania Citeriore piis, et honestis Parentibus natus, mundum ante contempsisse, quam agnovisse visus est. Pené infans perpetuam virginitatem Deo vovit; cumque rei conscius Pater nuptias illi per jocum proponeret, in lacrimas effusus puer, atque ad Deiparæ Virginis aram confugiens emissum votum multo etiam ferventius

renovabat. Sexennius ad Sanctorum vestigia sectanda in Monsenii speluncam secessit: in qua dum patientis Christi mysteria de genu piis affectibus, lacrimisque prosequitur, ab iis, quos Pater ad eum quærendum submiserat, deprehensus domum redire cogitur. Neque tamen de præconcepto severioris vitæ proposito quidquam remisit. Unicum illi erat rerum Cœlestium desiderium, perpetua cum Deo consuetudo, innocentis veró carnis maceratio major, quam ut tenera illa ætas ferre posse videretur. Nam singulis hebdomadis ter jejunans somnum super sarmentorum fascibus, saxo capiti supposito, carpens, flagellis in se ipsum acerrimé sævire, quin etiam aliquando corpusculum, Sancti Francisci exemplo, in spinarum acervum conjicere, et cruentandum volutare non dubitavit. Quibus, aliisque cruciatuum generibus admirabili illi pœnitentiæproludebat, quam postea ad hominum stuporem tantoperé adauxit, Tu autem.

℟. Amavit.

*

LECTIO V.

Anno ætatis duodecimo nondum expleto, solus, et pedes egrediens de domo, et cognatione sua, Barcinonem contendit: ibique Sanctissimæ Trinitatis, Redemptionis Captivorum Ordinem inter calceatos amplexus, quám primúm per ætatem licuit, solemnia vota nuncupavit. Paucis inde post mensibus ad strictiorem Discalceatorum ejusdem Ordinis Familiam se transtulit. In hac nova Regularis disciplinæ palestra mirum est quot, quantisque uirtutum incrementis, etiam inter continuas studiorum exercitationes superioris vitæ sanctitatem cumulaverit. Ea enim religione leges omnes servabat, ut nullam ex iis, vel minimum violasse compertus fuerit. Virginitatem, quam quinquennis Deo voverat, ínviolatam undique, illibatamque ad obitum usque servavit. Unica, eaque obsoleta utebatur tunica. Asperrimis cíliciis, ferreisque flagris corpus cruciabat. Jejunii cultor perpetuus, et semper abstemius, aliquot per hebdomadam dies sine ullo prorsus cibo, potuque transigebat; re-

liquis veró parcissime, ac duriter vescebatur. Somno brevissimum temporis spatium indulgens, reliquum noctis dabat piis meditationibus, ac cœlestium rerum contemplationi: quarum desiderio ita flagrabat, ut cum de cœlesti Patria. aut verba ipse faceret, aut dicentem quempiam audiret, extra se rapi omnino videretur. Tu autem.

℟. Dilexisti.

LECTIO VI.

Quum Deum toto mentis affectu diligeret, summis eum precibus exorabat, ut sibi cor novum tribueret, in quo purior arderet flamma charitatis. Quo ex tempore cor ejus ineffabilibus cœpit affluere deliciis, et novis divini amoris æstibus effervescere. Rem divinam facturus eo animi sensu ad aram accedebat, et tanta religione sacris operabatur, ut adstantes ad pietatem magnoperé inflammaret, et quum sacratum Cálicem in altum attolleret, á sensibus pené alienatus appareret. Nec minore erga proximos charitate flagrabat: quos

et privatis consiliis, et publicis concionibus, et præcipua Sacramenti pœnitentiæ administratione juvare nunquam prætermisit. Quum verô propter hæc non Pópuli modó, sed viri etiam Principes ejus sanctitatem admirarentur, ea tamen erat animi demissione, ut se dæmonibus ipsis deteriorem affirmaret. Tandem quum fratribus iterum præesset, ad innocentis, ac pœnitentis vitæ præmia vocatus, eo, quem prædixerat, loco, et tempore purissimum spiritum Deo reddidit Vallisoleti, die decima Aprilis, anno Dómini millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, ætatis veró trigesimo tertio. Quem multis ante, et post obitum miraculis clarum Pius Sextus Pontifex Maxîmus Beatorum fastis adscripsit. Tu autem.

℟. Honestum.

COMMEMORATIO,

ET

SUFFRAGIA

SANCTORUM,

Juxta usum hujus Almæ Provinciæ Sancti Didaci de Mexico.

A solicitud de Fr. Mariano Esttada, Maestro Emerito de la misma Provincia de San Diego de Mexico.

Mexici ex Typographia in via Sancti Dominici.
Anno Domini 1815.

Perea
Orasion eficas ã Maria SS.ª para
conservar la puresa del Corazo.
Por tu S.ᵗᵃ Virginida, y imacula-
da Consep.ⁿ purisima Virgen lim-
pia mi corazón i mi cuerp. ó: en el no-
onbre del Padre ✝, i del hijo ✝ i de el espiri-
tu Santo ✝, amen

POST VESPERAS QUOTIDIE

Pro Immaculata Conceptione.

℣. Tota pulchra es, Maria,	℟. Tota pulchra es, Maria,
Et macula originalis non est in te.	Et macula originalis non est in te.
Tu Gloria Jerusalem.	Tu lætitia Israel.
Tu honorificentia populi nostri.	Tu advocata peccatorum.
O Maria.	O Maria.
Virgo prudentissima	Mater clementissima
Ora pro nobis.	Intercede pro nobis.

ad Dominum Jesum Christum.

℣. Per immaculatam Conceptionem tuam, Deigenitrix Virgo

℟. Defende nos semper ab hoste maligno.

℣. Salvos fac servos tuos, Domine

℟. Deus meus, sperantes in te.

℣. Domine, exaudi orationem meam

℟. Et clamor meus ad te veniat

℣. Dominus vobiscum

℟. Et cum spiritu tuo

OREMUS.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem, dignum Filio tuo habitaculum præparasti: quæsumus, ut qui ex morte ejusdem Filii sui prævisa eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas.

Defende, quæsumus, Domine, B. Maria semper Virgine intercedente, istam ab omni adversitate familiam, et toto corde tibi prostratam ab hostium propitius tuére clementer insidiis. Per Christum Dominum nostrum.

℣. Dominus vobiscum,

℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Benedicamus Domino

℟. Deo gratias.

℣. Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria.

PRO S. JOANNE DE DEO.

Aña. Hic vir despiciens mundum, et terrena triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas,

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

OREMUS.

Deus, qui B. Joannem tuo amore succensum inter flammas innoxium incedere fecisti, et per eum Ecclesiam tuam nova prole fœcundasti: præsta ipsius suffragantibus meritis, ut igne charitatis tuæ vitia nostra curentur, et remedia nobis æterna proveniant. Per Christum Dominum nostrum.

POST COMPLETORIUM.

Pro SS. Trinitate.

Aña. Te Deum Patrem ingenitum, te Filium Unigenitum, te Spiritum Sanctum Paraclitum, Sanctam, et individuam Trinitatem, toto corde, et ore confitemur, laudamus, atque benedicimus, tibi gloria in sæcula.

℣. Benedictus es, Domine, in firmamento cœli

℟. Et laudabilis, et gloriosus in sæcula.

OREMUS.

Omnipotens, Sempiterne Deus, qui dedisti famulis tuis in confessione veræ fidei æternæ Trinitatis gloriam agnoscere, et in potentia Majestatis adorare unitatem: quæsumus, ut ejusdem fidei firmitate, ab omnibus semper muniamur adversis, per Christum Dominum nostrum. Amen.

PRO SMÔ. SACRAMENTO.

Aña. O sacrum convivium, in quo Christus sumitur, recolitur memoria Passionis ejus, mens impletur gratia, et futuræ gloriæ, nobis pignus datur.

℣. Panem de cœlo præstitisti eis

℟. Omne delectamentum in se habentem.

OREMUS.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili Passionis tuæ memoriam reliquisti: tribue, quæsumus, ita nos Corporis, et Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut

redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus.

PRO IMMACULATA CONCEPTIONE.

Aña. Conceptio tua, Deigenitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo, ex te enim ortus est Sol justitiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

℣. In Conceptione tua, Virgo, immaculata fuisti

℟. Ora pro nobis Patrem, cujus Filium peperisti.

℣. Memento congregationis tuæ,

℟. Quam posedisti ab initio.

℣. Domine, exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti: quæsumus, ut qui ex

morte ejusdem Filii sui prævisa eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas.

Omnipotens Sempiterne Deus, ædificator, et custos Jerusalem Civitatis suppernæ, ædifica, et custodi nos, ordinem nostrum, Regem, Regnum, locum, et domum istam cum omnibus fratribus, et habitatoribus suis, ut perpetuum sit in eis domicilium salutis, charitatis, et pacis. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

PRO STÔ IOSEPHO.

Aña. Ecce fidelis servus, et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

℣. Gloria, et divitiæ in domo ejus.

℟. Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

OREMUS

Sanctíssimæ Genitricis tuæ Sponsi, quæsumus, Domine, meritis adjuvemur, ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessione donetur.

PRO S. P. N. FRANCISCO.

Aña. Salve, Sancte Pater, Patriæ lux, forma minorum, virtutum speculum, recti via, regula morum, carnis ab exilio duc nos ad regna Polorum.

℣. Signasti, Domine, servum tuum B. P. N. Franciscum

℟. Signis redemptionis nostræ.

OREMUS.

Deus, qui Ecclesiam tuam B. P. N. Francisci meritis fœtu novæ prolis amplificas: tribue nobis ex ejus imitatione, terrena despicere, et cœlestium donorum semper participatione gaudere.

PRO S. ANTONIO PATAVINO.

Respons. Si quæris miracula,
mors, error, calamitas,
Demon, lepra fugiunt,
ægri surgunt sani.
Cedunt mare, vincula:
Membra, resque perditas
Petunt, et accipiunt

Juvenes, et cani.
Pereunt pericula,
Cesat et necesitas
Narrent, qui sentiunt;
dicant Paduani.
Cedunt mare, vincula,
Membra, resque perditas,
Petunt, et accipiunt
Juvenes, et cani.

℣. Gloria Patri, et FIlio, et Spiritui Sancto

℟. Cedunt mare, vincula, &c.

℣. Ora pro nobis B. Antoni,

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS.

Ecclesiam tuam, Deus, B. Antonii Confessoris tui deprecatio votiva lætificet: ut spiritualibus semper muniatur auxiliis, et gaudiis perfrui mereatur æternis

PRO S. PETRO DE ALCANTARA.

Aña. O sanctisima anima, in cujus transitu Cœli cives occurrunt, Angelorum Chorus exultat. et gloriosa Trini-

tas invitat dicens mane nobiscum in æternum.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

OREMUS.

Deus, qui B. Petrum Confessorem tuum admirabilis pœnitentiæ, et altissimæ contemplationis munere illustrare dignatus es: concede propitius, ut ejus suffragantibus meritis, carne mortificati, cœlestium donorum participes fieri mereamur. Per Christum Dominum nostrum.

AD VESP. ET LAUD.

De Cruce. tantum in feriali Oficio.

Aña. Per signum crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

OREMUS.

Perpetua nos, quæsumus, Domine, pace custodi, quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignatus es.

Tempore autem Paschali dicitur sequens.

AD VESPERAS.

Aña. Crucem sanctam subiit, qui infernum confregit, accinctus est potentia, surrexit die tertia, alleluja.

AD LAUDES.

Aña. Crucifixus surrexit á mortuis, et redemit nos alleluja, alleluja.

℣. Dicite in nationibus, alleluja.

℟. Quia Dominus regnavít á ligno, alleluja.

OREMUS.

Deus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum subire voluisti, ut inimici á nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis, ut resurrectionis gratiam consequamur.

Pro B. V. Maria.

Aña. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu, sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem.

℣. Ora pro nobis, sancta Deigenitrix,
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS.

Concede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis, et corporis sanitate gaudere, et gloriosa Beatæ Mariæ semper Virginis intercessione á præsenti liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia.

¶ *Ab Octava Epiphaniæ usque ad Purificationem, dicitur sequens.*

℣. Post partum, Virgo, inviolata permansisti
℟. Deigenitrix, intercede pro nobis.

OREMUS.

Deus, qui salutis æternæ B. Mariæ Virginitate fœcunda humano generi præmia præstitisti: tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercedere sententiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Pro Stô. Iosepho.

AD VESPERAS.

Aña. Ecce fidelis servus, et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

℣. Gloria, et divitiæ in domo ejus.

℟. Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

AD LAUDES.

Aña. Ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta ut putabatur Filius Joseph.

℣. Os justi meditabitur sapientiam,

℟. Et lingua ejus loquetur judicium.

OREMUS.

Sanctissimæ genitricis tuæ Sponsi, quæsumus, Domine, meritis adjuvemur, ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessione donetur.

Pro SS. App. Petro, et Paulo.

AD VESPERAS.

Aña. Petrus Apostolus, et Paulus Doctor gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam Domine.

℣. Constitues eos principes super omnem terram.

℟. Memores erunt nominis tui, Domine

AD LAUDES.

Aña Gloriosi principes terræ quomodo in vita sua dilexerunt se, ita et in morte non sunt separati.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

OREMUS,

Deus, cujus dextera B. Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit: et coapostolum ejus Paulum tertió naufragantem de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, et concede, ut amborum meritis æternitatis gloriam consequamur.

Pro S. Jacobo Apost.

AD VESPERAS.

Aña. O beatum Apostolum, qui inter primos electus, primus omnium Apostolorum Domini calicem bibere meruit!

O gloriosum Hispaniæ Regnum tali pignore, ac patrono munitum, per quem fecit illi magna, qui potens est, alleluja.

AD LAUDES.

Aña. Visitavit nos per sanctum suum Apostolum, et fecit salutem de inimicis nostris Dominus Deus noster.

℣. Annuntiaverunt opera Dei

℟. Et facta ejus intellexerunt.

OREMUS.

Esto, Domine, plebi tuæ Sanctificator, et custos: ut Beati Jacobi Apostoli tui munita præsidiis, et conversatione tibi placeat, et secura mente deserviat.

Pro S. P. N. Francisco.

AD VESPERAS.

Aña. Respice, Pater Seraphice, de cœlo, et vide, et visita vineam istam, et perfice eam, quam plantavit dextera tua.

AD LAUDES.

Aña. Hic est Fratrum amator, qui multum orat pro populo, et universa

sancta civitate, Pater beatissimus, Levita Domini.

¶ *Quando dicitur* ℣. Post partum, &c. *in Commemoratione B. Mariæ, tunc pro P. N.* ℣. Ora pro nobis, &c.

℣. Signasti, Domine, servum tuum Franciscum,

℞. Signis redemptionis nostræ.

OREMUS.

Deus, qui Ecclesiam tuam B. P. N. Francisci meritis fœtu novæ prolis amplificas: tribue nobis ex ejus imitatione terrena despicere, et cœlestium donorum semper participatione gaudere.

PRO SS. NTRÎ. ORDINIS.

Aña. Sancti, et Sanctæ Ordinis Minorum, intercedere dignemini pro nostra, omniumque salute.

℣ Æterna fac cum Sanctis tuis, Domine

℞. In gloria numerari.

OREMUS.

Concede, quæsumus, omnipotens Deus,

ut ad meliorem vitam Sanctorum tuorum Ordinum nostrorum B, P. N. Francisci exempla nos provocent; quatenus, quorum memoriam agimus, etiam actus imitemur.

PRO PACE.

Aña. Da pacem, Domine, in diebus nostris, quia non est alius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtute tua,

℟. Et abundantia in turribus tuis.

OREMUS.

Deus, á quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest pacem; ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

PRO S. P. N. DOMINICO.

extra Oficium.

AD VESPERAS.

Aña. Hic vir despiciens mundum, et terrena triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu.

AD LAUDES.

Aña. Euge serve bone, et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas,

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

OREMUS.

Deus, qui Ecclesiam tuam B. P. N. Dominici Confessoris tui, illuminare dignatus es meritis, et doctrinis: concede, ut ejus intercessione temporalibus non destituatur auxiliis, et spiritualibus semper proficiat incrementis.

Pro S. Didaco.

AD VESPERAS.

Aña. Beatus Didacus, dum tempus suæ resolutionis instaret, crucem amplexus, et osculatus, atque oculis in vitale lignum defixis, et verba illa magno affectu pronuntians: Dulce lignum, dulces clavos, dulcia ferens pondera, quæ sola fuisti digna portare regem cœlorum, et Dominum; sanctam Deo animam reddidit.

AD LAUDES.

Aña. Ad beati Didaci corpus surdi audiunt, muti loquuntur, paralitici sanantur, ab obssesis corporibus dæmones expelluntur, ægroti ad vitam ab ipso mortis limine revocantur.

℣, Ora pro nobis, beate Didace,

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS.

Omnipotens sempiterne Deus, qui dispositione mirabili infirma mundi eligis, ut fortia quæque confundas: concede propitius humilitati nostræ, ut piis B. Didaci confessoris tui precibus, ad peremnem in cœlis gloriam sublimari mereamur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

In Semid. pro Sto. Joanne de Deo ad Vesp. tant. Aña. Euge serve bone. ℣. Os justi.

POST PRIMAM.

Pro S. Rocho.

Aña. Ave, Roche sanctissime,
Nobili natus sanguine,

Crucis signaris schemate
Sinistro tuo latere.
Roche, peregré profectus,
Pestiferæ mortis actus
Curavisti mirificé,
Tangendo salutiferé.
Vale, Roche angelice,
Vocis citatus flamine,
Obtinuisti deificé
A cunctis pestem pellere.

℣. Ora pro nobis, beate Roche,
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS.

Deus, qui beato Rocho, per Angelum tuum, tabulam eidem afferentem promisisti, ut qui ipsum invocaverit, á nullo pestis cruciatu læderetur: præsta, quæsumus, ut qui ejus memoriam agimus, ipsius meritis, et precibus á mortifera peste corporis et animæ liberemur. Per Christum Dominum nostrum.

PRO CONGREGATIONE CAPITULI.

Pro Sancto Spiritu.

Aña. Veni, Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium, et tui amoris in eis ignem accende.

Pro Sancta Maria.

Aña. Sub tuum præsidium confugimus, Sancta Dei Genitrix, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus, sed á periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa, et benedicta.

Pro Sto Joseph.

Ad Laudes et Nonam.

Aña. Ipse Jesus erat incipiens, quasi annorum triginta, ut putabatur Filius Joseph.

Ad Vesperas.

Aña. Ecce fidelis servus, et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

Pro S. P. N. Francisco.

Ad Laudes, et Nonam.

Aña. Sancte Francisce propera, veni

Pater, accelera ad populum, qui premitur, et teritur sub onere, palea, luto, latere, et sepulto Ægiptio sub sabulo, nos libera, carnis extincto vitio.

Ad Vesperas.

Aña. Salve, Sancte Pater, Patriæ lux, forma Minorum, virtutis speculum, recti via, regula morum carnis ab exilio duc nos ad regna polorum.

Pro Sto Didaco.

Ad Laudes, et Nonam.

Aña. Ad beati Didaci corpus surdi audiunt, muti loquuntur, paralitici sanantur, ab obsessis corporibus dæmones expelluntur, ægroti ad vitam ab ipso mortis limine revocantur.

Ad Vesperas.

Aña. Beatus Didacus, dum tempus suæ resolutionis instaret, crucem amplexus, et osculatus; atque oculis in vitale lignum defixis, et verba illa magno affectu pronuntians: dulce lignum dulces clavos, dulcia ferens pondera, quæ sola fuisti digna portare Regem cœlorum, et Dominum, sanctam Deo animam reddidit.

℣. Kirie eleison.
℟. Christe eleison, Kirie eleison.
Pater noster *secretó*
℣. Et ne nos inducas in tentationem,
℟. Sed libera nos á malo.

Pro Sto. Spiritu.

℣. Emitte Spiritum tuum, et creabuntur
℟. Et renovabis faciem terræ.

Pro B. V. Maria.

℣. Ora pro nobis, Sancta Dei Genitrix,
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Pro Sto Joseph.
Ad Laudes, et Nonam.

℣. Os justi meditabitur sapientiam.
℟. Et lingua ejus loquetur judicium.

Ad Vesperas.

℣. Gloria et divitiæ in domo ejus,
℟. Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Pro S. P. N. Francisco.

℣. Signasti, Domine, servum tuum Franciscum,
℟. Signis redemptionis nostræ.

Pro S. Didaco.

Ad Laudes, et Nonam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas,

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Vesperas.

℣. Amavit eum, Dominus, et ornavit eum.

℟. Stolam gloriæ induit eum.

℣. Memento Congregationis tuæ,

℟. Quam possedisti ab initio.

℣. Domine, exaudi orationem meam,

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum,

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Deus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et ejus semper consolatione gaudere.

Concede nos famulos tuos, quæsumus, Domine Deus, perpetua mentis, et corporis sanitate gaudere, et gloriosa beatæ Mariæ semper Virginis intercessione á

præsenti liberari tristitia, et æterna perfrui lætititia.

Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsi: quæsumus, Domine, meritis adjuvemur, ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessione donetur.

Deus, qui Ecclesiam tuam Beati P. N. Francisci meritis fætu novæ prolis amplificas: tribue nobis, ex ejus imitatione terrena despicere, et cœlestium donorum semper participatione gaudere.

Omnipotens sempiterne Deus, qui dispositione mirabili infirma mundi eligis, ut fortia quæque confundas: concede propitius humilitati nostræ, ut piis B. Didaci confessoris tui precibus, ad peremnem in cœlis gloriam sublimari mereamur.

Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus: prætende super famulos tuos Prælatos nostros, et super congregationes illis commissas spiritum gratiæ salutaris, et ut in veritate ti-

bi complaceant, perpetuum eis rorem tuæ benedictionis infunde. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Pro Devotione SS. PP. NN, Francisco, et Dominico.

Aña. Dominicus lux gentium, Franciscusqne Apostolicus, quomodo perfectionis altissimæ viam docentes in vita dilexerunt se, ita in clarum virtutis speculum mundo semper permanentes in morte non sunt separati.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum,

℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

OREMUS.

Deus, qui peccatorum Matre Maria Sanctissima intercedente, á mundi eversione iram tuam avertens, Beatissimos Patres nostros Dominicum, et Franciscum in mundi reparationem mittere dignatus es: concede propitius; ut amborum meritis, et intercessione nos cum

Ecclesia tua sancta in omnibus semper protegi mereamur.

Ecclesiæ tuæ, quæsumus, Domine, preces placatus admitte: ut destructis adversitatibus, et erroribus universis, secura tibi serviat libertate. Per Christum Dominum nostrum, &c.

POST COMPLETORIUM.

IN FERIA SEXTA AD S. P. N. F. OREMUS.

Deus, qui mira crucis mysteria in B. P. N. Francisco Confessore tuo multiformiter demonstrasti: da nobis, quæsumus, devotionis suæ semper exempla sectari, et assidua ejusdem Crucis meditatione muniri.

En las Sufragias de Visperas y Laudes de semidup. se da la conmemoracion del Santo titular de cada Convento segun su dignidad, en el orden siguiente.

En la Villa de Aguas calientes que es la Concepcion, en la Ciudad de Valladolid, la Aparicion, y en Churubusco la

Asumpcion de nuestra Señora, no se varía nada; ni en Tacubaya y Quautla que es Sr. S. José.

En los demas despues de N. P. ut infra.

En Mexico à S. Diego ut supra fol. 121. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas,

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

In Civitate Angelopolitana
S. Barbaræ V. et M.

Ad Vesperas.

Aña. Veni Sponsa Christi.

Ad Laudes.

Aña. Simile est.

℣. Diffussa est gratia.

Omn. ut in Commun. Virg.

ORATIO.

Deus, qui inter cetera potentiæ tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut qui B. Barbaræ Virginis et Martiris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur.

*

En Oaxaca á S. Ildefonso Arzobispo.

Ad Vesperas.

Aña. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

Ad Laudes.

Aña. Euge serve bone, et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas,

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

ORATIO.

Deus, qui per gloriosissimam Filii tui Matrem beatum Ildefonsum Confessorem tuum atque Pontificem, misso de thesauris cœlestibus munere decorasti: concede propitius, ut per ejus preces et merita munera capiamus æterna.

En la Ciudad de Queretaro, Villa de Cordova y Zultepec, S. Antonio.

Ad Vesperas.

Aña. Jucunditatem, et exultationem thesaurizavit super eum, et nomine æterno hæreditavit ilum.

Ad Laudes.

Aña. Non recedet memoria ejus, et nomen ejus requiretur á generatione in generationem; sapientiam ejus enarrabunt gentes, et laudem ejus enuntiabit Ecclesia.

℣. Os justi meditabitur sapientiam,
℟. Et lingua ejus loquetur judicium.

ORATIO.

Ecclesiam tuam, Deus, beati Antonii Confessoris tui deprecatio votiva lætificet; ut spiritualibus semper muniatur auxiliis, et gaudiis perfrui mereatur æternis.

En la Ciudad de Guanajuato.
S. Petr. Alcant.
Ad Vesperas.

Aña. O sanctissima anima, in cujus transitu cœli cives occurrunt, Angelorum chorus exultat, et gloriosa Trinitas invitat, dicens: Mane nobiscum in æternum.

Ad Laudes.

Aña. Beatus Petrus quasi vas auri solidum, ornatum omni lapide pretioso,

fluenta gratiæ propinavit in populo, et accepit stolam gloriæ in consummatione virtutis.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsius.

℟. Et non supplantabuntur gressus ejus.

ORATIO.

Deus, qui beatum Petrum Confessorem tuum admirabilis pœnitentiæ, et altissimæ contemplationis munere illustrare dignatus es: concede propitius; ut ejus suffragantibus meritis, carne mortificati, cælestium donorum participes fieri mereamur.

In Tazco S. Bernardini Senensis.

Ad Vesperas.

Aña. Manum tuam, Domine, orante servo tuo, extendebas ad sanitates, et signa, et prodigia fieri per nomen sancti Filii tui Jesu.

Ad Laudes.

Aña. Loquebatur, et annuntiabat Dominum Jesum, et erat manus Domlni cum eo.

℟. Justum deduxit Dominus per vias rectas,

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

ORATIO.

Domine Jesu, qui Beato Bernardino Confessori tuo eximium sancti nominis tui amorem tribuisti: ejus, quæsumus, meritis, et intercessione, Spiritum nobis tuæ dilectionis benignus infunde.

In S. Martini, pro S. Maria Magdalen.
Ad Vesperas.

Aña. Mulier, quæ erat in civitate peccatrix, ut cognovit, quód Jesus accubuit in domo Simonis leprosi, attulit alabastrum unguenti, et stans retro secus pedes Jesu, lacrymis cœpit rigare pedes ejus, et capillis capitis sui tergebat, et osculabatur pedes ejus, et unguento ungebat.

Ad Laudes.

Aña. Maria unxit pedes Jesu, et extersit capillis suis, et domus impleta est ex odore unguenti.

℣. Elegit eam Deus, et præelegit eam,

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

ORATIO.

Beatæ Mariæ Magdalenæ, quæsumus, Domine, suffragiis ádjuvemur: cujus precibus exóratus, quatriduanum fratrem Lazarum vivum ab inferis resuscitasti.

NOTA.

Aunque estas consuetas estan segun el uso de esta Santa Provincia de Descalzos, pueden servir para todos los de la Orden Franciscana: con la commem. siguiente que dan los Colegios Apostolicos en completas, despues de Sr. S. Josè.

Aña. Princeps gloriosissime, Michael Archangele, esto memor nostri: hic et ubique semper precare pro nobis Filium Dei, alleluja, alleluja.

℣. In conspectu Angellorum psallam tibi Deus meus.

℟. Adorabo ad templum santum tuum et confitebor nomini tuo.

ORATIO.

Deus, qui miro ordine Angelorum ministeria hominumque dispensas: concede propitius; ut á quibus tibi ministrantibus in cœlo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per Dominum, &c.

Letanias con los Santos de nuestra Orden, como nos lo concedió nuestro Santisimo Padre Inocencio XII. debenlas rezar el dia de San Marcos y los tres dias antes de la Ascension, todas las personas que les obliga el Oficio divino, como van puestas las vigilias de Resurreccion, y Pentecostes, en los Coros, todas dobles, sin Preces, ni Santos de la Orden.

Aña. Exurge, Domine, adjuva nos, Et libera nos propter nomen tuum.
Psalm. Deus auribus nostris audivimus, Patres nostri annuntiaverunt nobis.
℣. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
℟. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Aña. Exurge, Domine, adjuva nos,
Et libera nos propter nomen tuum.

Kyrie eleison. Kirie eleison.
Christe eleison. Christe eleison.
Kyrie eleison. Kirie eleison.
Christe audi nos. Christe audi nos.
Christe exaudi nos. Christe exaudi nos.
Pater de Cœlis Deus. Miserere nobis.
Pater de Cœlis Deus. Miserere nobis.
Fili Redemptor mundi Deus. Miserere
Fili Redemptor mundi Deus. Miserere
Spiritus Sancte Deus miserere nobis.
Spiritus Sancte Deus miserere nobis.
Sancta Trinitas Unus Deus. miserere.
Sancta Trinitas Unus Deus. miserere.
Sancta Maria. Ora pro nobis.
Sancta Dei Genitrix. ora.
Saneta Virgo Virginum. ora.
Sancte Michael. ora.
Sancte Gabriel. ora.
Sancte Raphael. ora.
Omnes Sancti Angeli, et Archangeli. orate
Omnes Sancti Beatorum Spirituum Ordines. orate.
Sancte Joannes Baptista. ora.

Sancte Joseph. ora.
Omnes Sancti Patriarchæ, & Prophetæ. orate.
Saucte Petre. ora.
Sancte Paule. ora.
Sancte Andrea. ora.
Sancte Jacobe. ora.
Sancte Joannes. ora.
Sancte Thoma. ora.
Sancte Jacobe. ora.
Sancte Philippe. ora.
Sancte Bartholomæe. ora.
Sancte Mathæe. ora.
Sancte Simon. ora.
Sancte Taddæe. ora.
Sancte Mathia, ora.
Sancte Barnaba. ora.
Sancte Luca. ora.
Sancte Marce. ora.
Omnes Sancti Apostoli, et Evangelistæ. orate.
Omnes Sancti Discipuli Domini. orate.
Omnes Sancti Innocentes. orate.
Sancte Stephane. ora.
Sancte Laurenti. ora.
Sancte Vincenti. ora.
Sancti Fabiane, et Sebastiane. orate.

Sancti Joannes, et Paule. orate.
Sancti Gervasi, et Protasi. orate.
✠ Sancte Berarde. ora.
✠ Sancte Petre. ora.
✠ Sancte Accursi. ora.
✠ Sancte Adjúte. ora.
✠ Sante Otho. ora.
✠ Sancte Daniel. ora.
✠ Sante Angele. ora.
✠ Sancte Samuel. ora.
✠ Sancte Donule. ora.
✠ Sancte Leo. ora.
✠ Sancte Hugoline. ora.
✠ Sancte Nicolae. ora.
✠ Sancte Fidelis. ora.
Omnes Sancti Martyres. orate.

Primera Estacion, prosiguen á andar.

Sancte Silvester. ora.
Sancte Gregori. ora.
Sancte Ambrosi. ora.
Sancte Agustine. ora.
Sancte Hieronyme. ora.
✠ Sancte Bonaventura. ora.
Sancte Martine. ora.
Sancte Nicolae. ora.

✠ Sancte Ludovice. ora.
✠ Sancte Benvenute. ora.
Omnes Sancti Pontifices, et Confessores. orate.
Omnes Sancti Doctores. orate.
Sancte Antoni. ora.
Sancte Benedicte. ora.
Sancte Bernarde. ora.
Sancte Dominice. ora.
Sancte Pater noster Francisce. ora.
✠ Sancte Antoni de Padua. ora.
✠ Sancte Bernardine. ora.
✠ Sancte Joannes á Capistrano. ora.
✠ Sancte Jacobe de Marchia. ora.
✠ Sancte Petre de Alcantara. ora.
✠ Sancte Francisce Solane. ora.
✠ Sancte Petre Regalate. ora.
✠ Sancte Didace. ora.
✠ Sancte Paschalis. ora.
✠ Sancte Felix. ora.
✠ Sancte Joseph á Leonisa. ora.
✠ Sancte Seraphine. ora.
✠ Sancte Joseph á Cupertino. ora.
✠ Sancte Benedicte de Panormo. ora.
✠ Sancte Ludovice. ora.
✠ Sancte Ivo. ora.
✠ Sancte Elzeari. ora.

✠ Sancte Roche. ora.
✠ Sancte Cõrade. ora.

Segunda Estacion, prosiguen á andar.

Omnes Sancti Sacerdotes, et Levitæ. orate
Omnes Sancti Monachi, et Eremitæ. orate.
Sancta Maria Magdalena. ora.
Sancta Agata. ora.
Sancta Lucia. ora.
Sancta Agnes. ora.
Sancta Cæcilia. ora.
Sancta Catharina. ora.
✠ Sancta Clara. ora.
✠ Sancta Agnes Assiensis. ora.
✠ Sancta Catharina de Bononia. ora.
✠ Sancta Rosa de Viterbio. ora.
✠ Sancta Coleta. ora.
Sancta Anastasia. ora.
✠ Sancta Angela Meritia. ora.
✠ Sancta Hiacinta de Mariscotis. ora.
✠ Sancta Elisabeth Hungriæ. ora.
✠ Sancta Elisabeth Portugalliæ. ora.
✠ Sancta Margarita de Cortona. ora.
Omnes Sanctæ Virgines, et Viduæ. orate.
✠ Omnes Sancti, et Sanctæ Trium Or-

dinum Sancti Patris nostri Francisci. Intercedite pro nobis.
Propitius esto. Parce nobis, Domine.
Propitius esto. Exaudi nos, Domine.
Ab omni malo. Libera nos, Domine.
Ab omni peccato. Libera.
Ab ira tua. Libera.
Ab subitanea, et improvisa morte. Libera.
Ab insidiis Diaboli. Libera.
Ab ira, et odio, et omni mala voluntate. Libera.

Tercera Estacion, prosiguen á andar.

A Spiritu fornicationis. Libera.
A fulgure, et tempestate. Libera.
A flagello terremotus. Libera.
A morte perpetua. Libera.
Per Mysterium Sanctæ Incarnationis tuæ. Libera.
Per Adventum tuum. Libera.
Per Nativitatem tuam. Libera.
Per Baptismum, et Sanctum Jejunium tuum. Libera.
Per Crucem, et Passionem tuam. Libera.
Per Mortem, et Sepulturam tuam. Libera.
Per sanctam Resurrectionem tuam Libera.
Per admirabilem Ascensionem tuam. Libera.

Per adventum Spiritus Sancti Paracliti. Libera.
In die Judicii. Libera.
Peccatores. Te rogamus audi nos.
Ut nobis parcas. Te rogamus.
Ut nobis indulgeas, Te rogamus.
Ut ad veram pœnitentiam nos perducere digneris. Te rogamus.
Ut Ecclesiam tuam Sanctam regere, et conservare digneris. Te rogamus.
Ut domnum Apostolicum, et omnes Ecclesiasticos Ordines in Sancta Religione conservare digneris. Te rogamus.
Ut inimicos Sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris. Te rogamus.
Ut Regibus, et Principibus Christianis pacem, et veram concordiam donare digneris. Te rogamus.
Ut cuncto populo christiano pacem, et unitatem largiri digneris. Te rogamus.
Ut nos metipsos in tuo sancto servitio confortare, et conservare digneris. Te rogamus.

Ut mentes nostras ad cœlestia desideria erigas. Te rogamus.
Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas. Te rogamus.
Ut animas nostras fratrum, propinquorum, et benefactorum nosrorum ab æterna damnatione eripias. Te rogamus.
Ut fructus terræ dare, et conservare digneris. Te rogamus.
Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris. Te rogamus.
Ut nos exaudire digneris. Te rogamus.
Fili Dei. Te rogamus.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi. Parce nobis, Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi. Exaudi nos, Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi. Miserere nobis.
℣. Christe, audi nos.
℟. Christe, exaudi nos.
℣. Kyrie eleison.
℟. Christe eleison- Kyrie eleison.

Pater noster *secretó*

℣. Et ne nos inducas in tentationem.

℟. Sed libera nos á malo.

PSALMUS 69.

Prest. Deus, in adjutorium meum intende.
Chor. Domine, ad adjuvandum me festina.
1. *Chor.* Confundantur, et revereantur * qui quærunt animam meam.
2. *Chor.* Avertantur retrorsum, et erubescant, * qui volunt mihi mala.

℣. Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, Euge.

℟. Exultent, et lætentur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper, Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

℣. Ego veró egenus, et pauper sum: * Deus, adjuva me.

℟. Adjutor meus, et liberator meus es tu: Domine ne moreris.

℣. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

℟. Sicut erat in principio, et nunc, et semper et in sæcula sæculorum. Amen.
Prest. ℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperantes in te.

℣. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis.

℟. A facie inimici.

℣. Nihil proficiat inimicus in nobis.

℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

℣. Domine, non secundum peccata nostra facias nobis.

℟. Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.

℣. Oremus pro Pontifice nostro N.

℟. Dominus conservet eum, et vivifices eum, et beatum faciat eum in terra, et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

℣. Oremus pro benefactoribus nostris.

℟. Retribuere dignare, Domine, omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam æternam. Amen.

℣. Oremus pro fidelibus defunctis.

℟. Requiem æternam dona eis, Domine, et lux perpetua luceat eis.

℣. Requiescant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro fratribus nostris absentibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

℣. Mitte eis, Domine, auxilium de Sancto.

℟. Et de Sion tuere eos.

℣. Domine, exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Deus, cui proprium est misereri semper, et parcere: suscipe deprecationem nostram, ut nos, et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat.

Exaudi, quæsumus, Domine, supplicum preces, et confitentium tibi parce peccatis: ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus, et pacem.

Ineffabilem nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostende: ut simul nos, et á peccatis omnibus exuas, et á pœnis, quas pro his meremur, eripias.

Deus, qui culpa offenderis, pœnitentia placaris: preces populi tui supplicantis propitius respice: et flagella tuæ iracundiæ, quæ pro peccatis nostris meremur, averte.

Omnipotens, sempiterne Deus, miserere famulo tuo Pontifici nostro N. et dirige eum secundum tuam clementiam in viam salutis æternæ; ut te donante, tibi placita cupiat, et tota virtute perficiat.

Deus, á quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla.

Ure igne sancti Spiritus renes nostros, et cor nostrum, Domine: ut tibi casto corpore serviamus, et mundo corde placeamus.

Fidelium Deus omnium Conditor, et Redemptor, animabus famulorum, famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum; ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur.

Actiones nostras quæsumus, Domine, aspirando præveni, et adjuvando prosequere: ut cuncta nostra oratio, et operatio á te semper incipiat, et per te cœpta finiatur.

Omnipotens sempiterne Deus, qui vivorum dominaris, simul et mortuorum, omniumque misereris, quos tuos fide, et opere futuros esse prænoscis: te supplices exoramus; ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ clementía, omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Rezado. ℣. Exaudiat nos omnipotens, et misericors Dominus.

℟. Amen.

℣. Et fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace.

℟. Amen.

RESPONSORIO SEGUNDO
que se dice en las Benedictas.

℣. O gloriosa Domina,
Excelsa super Sydera,
Quæ nec primam similem visa est
Nec habere sequentem.
℟. Sola sine exemplo,
Placuit Virgo Christo.
℣. Sola fuit mulier,
Patuit qua janua læti,
Ex qua vita rediit.
℟. Sola sine exemplo,
Placuit Virgo Christo.
℣. Gloria Patri, et Filio, et Spiritu Sto.
℟. Sola sine exemplo,
Placuit Virgo Christo.

Lo que se debe observar quando se reza el Oficio Divino, asi en el principio, como en el fin de cada Hora de él.

San Buenaventura, en el capitulo diez de la vida de N. S. P. S. Francisco, refiriendo el fervor, y devocion con que ordinariamente rezaba las Horas Canonicas, dice: » acostumbraba el Santo varon pagar á Dios las Horas Canonicas, no menos temerosa, que devotamente, pues aun siendo molestado por la enfermedad de los ojos, de el higado y del bazo, jamás quiso recargarse á la pared, ni á otra cosa alguna, míentras se ocupaba en las divinas alabanzas; sino que siempre puesto en pie, quitada la capilla, sin mover su vista á alguna parte y sin defraudar lo mas leve, tributaba á Dios las debidas alabanzas en el divino oficio, no perdiendo esta loable costumbre, aun quando actualmente se hallaba en los caminos, pues entonces señalaba cierto tiempo en que deteniendo su jorna-

da permanecia inmoble en un lugar rezando las horas canonicas, aunque estuviese lloviendo, por que decia: Si el cuerpo toma su mantenimiento con quietud, siendo asi que juntamente con el manjar que come ha de reducirse á pasto de gusanos ¿con quanta mas razon debe tranquila, y sosegadamente el alma tomar el alimento de la eterna vida? Juzgaba tambien que delinquia gravemente, si estando en oracion traia interiormente divertida la imaginacion en vanas representaciones, y quando le acontecia semejante cosa, confesabase al instante para purificar su alma de aquellos defectos, acostumbrandose de tal manera á este cuidado, que muy pocas veces era molestado de estas impertinentes imaginaciones.

Persuadiendo esto mismo á los suyos con sus palabras y exemplo comenzó por medio de estos á establecerse tal atencion y cuidado en el cumplimiento de esta sagrada obligacion, que el Concilio Lateranense celebrado baxo Inocencio III. el año de 1215 al que concurrió nuestro Santo Patriarca, advir-

tiendo alguna relaxacion en este punto, para remediarla en el cap. Dolentes referido sub tit. de celebratione Missarum, que para este efecto se dió á luz, decretó lo siguiente: Todas estas, y semejantes cosas mandamos baxo de pena de suspension; mandando asimismo estrechamente en virtud de santa obediencia, se pague el oficio divino asi de dia, como de noche, con el cuidado y devocion posible.

Preparacion que compuso el Serafico Patriarca para inflamar mas el afecto antes del oficio divino.

Santo, Santo, Santo es nuestro Señor Dios omnipotente, que es, que era, y que ha de venir.

Alabemosle, y enzalsemosle por todos los siglos.

Digno eres, Señor Dios nuestro, de recibir toda alabanza, gloria, honor, y bendicion.

Alabemosle, &c.

Digno es el cordero, que fue sacrificado, de recibir toda virtud, divinidad,

sabiduria, fortaleza, honor, gloria, y bendicion.

Alabemosle, &c.

Bendigamos al Padre, y al Hijo, con el Espiritu Santo.

Alabemosle, &c.

Alabad al Señor todos sus siervos, y los que le temeis, asi grandes, como pequeños.

Alabemosle, &c.

Alaben al Señor los cielos, la tierra, y toda criatura que hay en el cielo, las que estan sobre la tierra y baxo de ella, el mar, la tierra y todo lo que en estas exîste.

Alabemosle, &c.

℣. Gloria sea dada al Padre, al Hijo y al Espiritu Santo.

Alabemosle, &c.

℟. Como era en el principio, ahora, y siempre y por los siglos de los siglos.

Y alabemosle, &c.

ORACION.

Omnipotente, santo, alto y sumo Dios, sumo bien, que eres todos los

bienes, y todo tu eres bueno, y el sólo bueno, tributemoste toda gloria, todo honor, toda bendicion y á ti atribuyamos y refiramos siempre todos los bienes. Amen.

Tu eres el Señor Dios: Tu eres (*) Dios entre todos los Dioses y unico obrador de maravillas.

Tu eres fuerte, tu grande, tu altisimo: tu eres Padre santo, Rey del cielo y de la tierra.

Tu eres trino, y sin dexar de ser un solo Dios: tu eres bueno, todos los bienes: el sumo bien, Señor Dios, unico y verdadero.

Tu eres amor y caridad: eres sabiduria: eres humildad: eres paciencia: eres hermosura.

Tu eres seguridad: tu eres quietud: tu gozo: tu nuestra esperanza y alegria: todo tu eres justicia, y templanza, y fortaleza y prudencia.

(*) *Esto es: el unico verdadero Dios entre todos los falsos, que adoró la ciega antiguedad.*

Tu eres riqueza muy cumplida: tu eres mansedumbre: eres nuestro amparador, nuestro guardador y defensor, nuestro refugio, y todo nuestro poder.

Eres en quien creemos, á quien amamos, y de quien esperamos: eres grande dulzura para nosotros: eres una bondad infinita.

¡Mi Señor, mi Dios, grande, admirable, omnipotente, Salvador piadoso y misericordiosisimo! Amen.

ORACION.

Omnipotente, eterno, justo y misesericordioso Dios, concede por quien eres á nosotros miserables el que siempre hagamos lo que sabemos que quieres, y que siempre queramos lo que te agrada, para que limpiados nuestros interiores y alumbrados é inflamados del fuego del Espiritu Santo, podamos seguir las huellas de tu amadisimo hijo nuestro Señor Jesucristo y llegar por sola tu gracia á ti, ó Señor altisimo, que en trinidad perfecta, y simple unidad vi-

ves y reynas y te ostentas glorioso Dios omnipotente por los siglos be los siglos. Amen.

Oracion á la bienaventurada Virgen Maria.

Dios te salve, Santa, Santa, Santisisima Reyna Maria Madre de Dios siempre Virgen elegida por el Eterno Padre desde el cielo, á quien consagró con su santisimo y amado Hijo y con el Espiritu Santo consolador: tu eres en quien está y estuvo la plenitud toda de la gracia, y todo bien. Dios te salve, Maria, palacio de Dios Hijo, su tabernaculo, su casa, y de quien se vistió la humana naturaleza. Dios te guarde, hija y esclava del Padre celestial Rey altisimo, Madre santisima de nuestro Señor Jesucristo y esposa del Espiritu Santo: suplicamoste que te dignes rogar por nosotros en compañia del Arcangel S. Miguel y de todas las virtudes del cielo, y de todos los Santos á tu hijo muy amado nuestro Señor Jesucristo y maestro, que en consorcio del Padre y del

Espiritu Santo vive y reyna por los siglos de los siglos.
Amen.

Hasta aqui nuestro P. S. Francisco.

Otra Oracion, que comunmente rezan todos antes del oficio divino.

Abre, Señor, mi boca, para que bendiga vuestro santo nombre, limpia asimismo mi corazon de todos los pensamientos inutiles, malos é importunos, alumbra mi entendimiento, enciende mis afectos, para que pueda rezar este oficio digna, atenta y devotamente, y merezca ser oido en el acatamiento de vuestra divina Magestad, por nuestro Señor Jesucristo. Amen.

Señor, te pago el debido tributo de alabanza en estas horas canonicas en union de aquella intencion divina, con que tu alabaste á Dios en el mundo.

Otra para finalizar.

Dese eterna alabanza, honor, poderio

y gloria por todas las criaturas á la Trinidad sacrosanta é individua, á la Humanidad de nuestro Señor Jesucristo crucificado, á la fecunda integridad de la gloriosisima siempre Virgen Maria, y á toda la congregacion de los Santos y obtengamos la remision de nuestros pecados por los siglos infinitos de los siglos. Amen.

℣. Bienaventuradas las entrañas de la Virgen Maria que traxeron al Hijo del Eterno Padre.

℟. Bienaventurados los pechos que dieron leche á nuestro Señor Jesucristo. *Padre nuestro y Ave Maria.*

SUPLEMENTO A LAS LETANIAS.

Folio 140. Inter linea prima et secunda.
Sancti Cosma et Damiani. Orate pro nobis.
Folio 143. Post omnes Sancti Trium Ordinum.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei. Intercedite pro nobis.

Patri Potestas,
Filioque gloria,
Perpetuumque decus
Tibi sit, Almæ Spiritus.
Amen.

INDEX.

FEBRUARIUS.

MARTIUS.

APRILIS.

JUNIUS.

JULIUS.

AUGUSTUS.

INDICE

De todos los Oficios novisimos de los Santos que contienen los seis Quadernos que forman el suplemento del Breviario Franciscano,

PRIMERA PARTE.

SEGUNDA PARTE.

TERCERA PARTE.

QUARTA PARTE.

QUINTA PARTE.

SEXTA PARTE.

